

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar Derneği Neşir Organıdır.

Cilt : 16, Sayı : 186, Temmuz 1975

Dernek adına Sahip ve Mes'ul Müdürlü
Ergün Arıkdal
Genel Sekreter
Selman Gerçeksever

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Atilla Ustav
Muzaffer Suar
Berrin Gerçek
Sadiye Korateş
Gülven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Halûk E Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmaşı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 60 TL.

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt : Çınar Mücellithanesi

Kapak : İnsan İdraksız ve Dünya Sevgisiz.

Sevgili Okuyucular

«RUHLAR ARASINDA» geçen ay yayımlanacakken, elde olmayan sebepler yüzünden bir ay kadar gecikecek. Bu kıymetli bilgiler dolu kılavuz kitap için elden gelen gayret esirgenmemiştir. Metapsişik Cemiyetinin celseleri vasıtasıyla alınan «mtişahade'ler» uygun olan bölümlere eklenerek okuyucunun daha çok örnekle karşılaşması sağlanmıştır. Ayrıca kullanılan dilin olabildiği kadar sadeleştirilmesine gidilmiş, fakat üslup aynen muhafaza edilmiştir. Büyük bir ihtiyacı karşılayacağından emin olduğumuz bu eseri Ruh ve Madde okurlarına kıvançla sunarız.

★★

DERGİ'nin içeriğini çeşitli ihtiyaçlara göre ayarlamak, zamanımızın çelişkiler dolu akışı içinde, oldukça zor olmaktadır. Zaman zaman sizlerden bize gelen mektuplar vasıtasıyla arzularınızı öğreniyor, eleştirilerinizi dikkatle ele alıyor ve gereken tebibiri almağa çalışıyoruz. Fakat unutulmaması gereken bir husus var : RUH ve MADDE Metapsişik Cemiyetinin yayın organıdır. Uluslararası bir niteliği olan Cemiyetinin savunduğu fikirler ve öngördüğü öğretimi biçimi, kendi anlayışına göre bir ödev şuurudur. Bu nedenle her isteneni yerine getirecek olacağımız mevcut değildir. Öğretici niteliğimizi yitirmek istemiyoruz. İnsanla ilgili her konu, bizim konumuzdur. Dergi çeşitli konuları işler, bunlar arasında bağlar kurar. Böylece okurun bilimsel çağrışım gücü artırılmış olur.

★★

BU sayıda Evrendoğum (kozmozoni) hakkındaki bizleri derin derin düşünmeğe yönelten uzun bir makalemiz var. Princeton Gnoz'u ismi ile R. Ruyer tarafından yayımlanan eserin özeti sayılabilir. Çok ilginç yanları var, birçok bilgi ve inancın yeniden gözden geçirilmesi gerekli olmaktadır. Bir bakıma bilim alanındaki metafizik atılımıdır bu. Gelişmeleri aktarmağa çalışacağız.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Realite

Ergün Arıkdal

Duyular İle Zekânın Gelişimi

Bedene, özellikle Dünyasal bedene, bağlı olarak maddesel gerçekleri ve buna ilişkin ruhsal hallerini anlayıp, yaşamının öteki adına «bedende tekâmül» diyoruz. Tekâmülün genel görüntüsü içinde kahr-sak, varlık iki âlem arasında bulunmak suretiyle kendini ve eşyayı tanımayı öğreniyor.

Kendini tanımının bir çok metodunu bulmuşuz. Mistik içe bakış yöntemi en yaygın olmuş. Yüzyıllar süresince, doğudaki mistik bilgilerin etkisinde kalarak, hangi inançta olursa olsun, insan kendisini tanımının yollarını aramıştır. Mistik çalışmaların yanı sıra, felsefecilerin önerdiği düşünce ve inançların da, «kendinin bilinmesi ya da tanınması» bakımından, büyük etkileri olmuştur. Fakat şu bir gerçek ki, felsefe ve bilimsel araştırma insanın ne olduğunu hayli dolambaçlı ve karmaşık yollardan açıklamaya çalışmıştır. Çoğunlukla da, felsefedeki insan fozofun kendi kuramına göre biçimlenmiş bir insan olmaktadır.

Deneysel Ruhçuluğun : madde ve ruh eşittir insan deklemlerine, soruna pek esash bir çözüm clanağı sağlayabilecek niteliktedir. Ama karşımıza ne maddenin ne de spiritüalistin kendi konularında aklı tereddütte bırakmayan esash verileri de mevcut görünmektedir. Spiritizm'in spiritüalizm'den ayrıldığı en temel çizgi ruh'un hakiki ve etkin varlık oluşu ve onun tekâmülüdür. Spiritüalistler (felsefede, mistisizmde, din-

lerde) ise ruhsal varlığı genellikle nazari bir cevher gibi ele alarak, kendi evrenlerini kurmağa çalışırlar. Temel cevher olarak ele alınan ruh ya da ruhsal kavram, felsefesinin bir unsuru olarak, felsefecinin düzenlediği peşin-kabullü bir varlık-eşya düzenlemesinin şeması gibi rol oynar.

Ruhçuluk'ta ise kişisel felsefe yoktur; deneysel yoldan sağlanan bilgiler vardır. Bu bilginin kaynağı hakiki ve etkin varlık olan ruhtur. Ruh karamsal, akılsal kabul-lerle varlık kazanmamıştır; tersine kendiliğinden var olan bir asli cevherdir (töz'dir.).

İnsanın şimdiki tekâmül döneminde ilişki kurduğu maddesel dünyadaki uğraşısı iki temele dayanıyor.

1 — Bedensel yapının algılama mekanizmasında var olan «duyuları» geliştirmek.

Duyuların gelişimi sorunu, sanıldığından fazla çok yönlü bir faaliyeti gerektirir. Şüphesiz, hatırımıza hemen beş duyumuz gelir. Beş duyumun gelişmesi, bu organların şimdiki kapasitelerinin üstüne çıkmak anlamını da içerir, şüphesiz. Onların, duyu yoluyla alınan bilgilerin kapsamlanmasında büyük rolleri vardır. Sadece fiziksel bir gelişme söz konusu değildir. Duyuların gelişimi, evrenle olan ilişkilerimizi rölâtif olmaktan uzaklaştırarak, belirli ve kesin bilgilere doğru aktararak bir özellik taşır.

Duyuların gelişiminde neler var? Telepatik güç, durugörü, geleceğibilme, telekinetik yetenek, tam sağlık için denge kurma, çevre titreşimini idrak, «üstün Ben'lik» ile irtibat (Sezi) ve varlık sevgisini ifade edebiliriz. Bunların yanısıra her yönüyle mistik duyguyu da zikredebiliriz.

Bütün bu yeteneklerin gelişmesi insan tekâmülünün amaçlarını oluşturur, ama tekâmülün zorunlu kıldığı evreleri aşmak şartıyla. Bu evrelerden geçmek «tekâmül çabasının» yoğunluğuna, ruhun liyaketine, genel tekâmül şartlarına bağlıdır. Yani bir hamlede ulaşılması olanağı bulunmayan durumları kabullenmek zorundayız.

İnsan ruhu, organik bedenın duyularından istifade ederek gözlem — deney — uygulama yapar. Madde evreni hakkında bilgi ve görgüsünü artırır. Gelişmenin somut sonuçları organik yapının taşları olan hücrelerdeki jenlere nihayet DNA'ya, RNA'ya kadar ulaşır ve «değişimlere» sebep olur. Organik yapının değişime uğraması, ruhsal varlığın beden üzerindeki hâkimiyeti sonucu ortaya çıkmaktadır. Diğer değişle, organik beden ruha nasıl esash bir araç ödevini görüyorsa, ona bu biçimde fayda sağlıyorsa, ruh da organik bedeni kendi üstün etkisiyle islâh eder, onun yeteneklerini geliştirir, iş görme, işe yarama kapasitesini çoğaltır, titreşim seviyesini yükseltir, (bu yönden sanki aşlar) gelecek enkarnasyonlara daha müsait organizmalar hazırlar.

Zekânın gelişimi, organik düzeyde, beyin hücrelerinin giderek devreye daha çok girmeleri demektir. Bilim adamları beyin hücrelerimizin ancak onda birini kullandığımızı ifade ediyorlar. Kalan miktarı irademizin hâkimiyeti altında demek değildir. İhtiyat gücümüz çok fazla oluyor bu durumda. İşte, ruhun göstereceği çaba, organik düzeyde, beyin hücrelerini başarabildiği oranda «ihtiyat hücreleri» olmaktan çıkarmağa yönelik bir eylem durumudur. Zekâyı geliştirmek zorundayız. Yukarıdaki ifademize göre, çalışan hücre devrelerinin artması, maddesel hâkimiyetimiz mizi arttıracak, deney ve görgümüzün

kapasitesini çoğaltacak ve böylece bedensel tekâmüldeki gidimin seviyesi yükselecektir. Zekânın gelişmesi jenetigi etkiler. Gelecek enkarnasyonlara hazır olarak verilen beden materyali daha güçlü ve daha seyyal olur. Hiç belli olmaz, kendimiz de binlerce yıldır geliştirilen, islâh edilip aşılana bu organik maddeyi reen-karnasyon nedeniyle kullanabiliriz. Organik maddeyi geliştirme çabamız, bir yerde kendi çıkarımız için olabilir.

Ruhçuluk bakımından organik bedeni-miz bir hapisane, hâkir bir seviye, bir sür-gün yeri değildir. O, yüksek bir aklın. üstün bir zekânın ürünüdür. Kıymetlidir, saygılıdır, güçlüdür, harikalar içerir. Onu eğitmek, geliştirmek, islâh etmek, yetenekli hâle getirmek, ona enkarne olan RUHUN ödevidir.

Bunları başarabiliyor muyuz?

Görünüşe göre, pek başarılı bir yaşayışımız var denemez. Doğadan ve tutkularımızdan gelen tahrip edici etkiler, bedeni yozlaşmaya götürüyor gibidir. Eğer bu yozlaşma tekâmül mekanizmalarının isteğine (muradına) ters düşecek kadar ileri bir düzeye ulaşırsa, organik yapının ortadan kaldırılması işten bile sayılmaz. Nice tufanlar gördü bu Dünya! Spiritüel olan ile Maddeci olanın dengelenmesinde başarılı olamaz isek, fantastik gibi görünen bu «genel ayıklanma» uygulama alanına konulabilir. Evrendeki güçlerin insan iradesiyle değiştirilmesi olanaksızdır. Ruh ve Madde'yi birleştiren boyuta girmek için önümüze açılan kapılardan geçmek belki güçtür, ama koridorun sonundaki geniş ve bilgelik dolu düzlüğe kavuşmanın başka imkânı da yoktur. Bize böyle geliyor.

İnsan olarak, duyuların gelişmesi ve zekânın yükselmesi bize pek güçlü tekâmül sağlar. Buna mukabil idrak ve sorumluluk da artar. Buna moralite olarak hazırlanmamız için her imkân verilmiştir. Görmek ve sahip çıkmak bize kalmıştır. Çalışmayan kapı açılır mı? Gidilmeyen yol tükenir mi?

Ödevle Görev Ve

Olayların Amacı

● Mehmet SANCAK

ÖDEVLE GÖREV :

Spiritüel açıdan bu iki kelimeyi tanımlamağa çalışalım önce :

Ödev, ferdin ödemesi gereken karma borçlarının yükümlülüğüdür.

Görevse, gördürülecek (yaptırılacak) ruhsal işler anlamındadır.

Dünya işlerinin sonu bir mezuniyete (bitirişe) varır. Bu bitirişte insanın mezuniyet diplomasına, ancak mâkûl vicdanlılığının liyakat yüzdeleri yazılabilir. Yüz-

deylizlik bir liyakat, kuşkusuz ki, yeryüzü insanının en yüksek bitiriş puvanıdır. Bu en yüksek derecenin altındaki yeterlilik notlarını kazanmış olmaları da dünya okulunu bitirirler. Bitirirler de ne olurlar ?

Ruhsal bilgilerimiz bundan sonrası için şöyle bir sıralama veriyor :

Önce bir aracı, sonra bir irsâl edici (elçi), daha sonra irşatçı (aydınlatici)...

Şimdi bu ruhsal bilgiler muvacehesinde değerlendirmeler yaparsak :

Karma borçlarıyla yüklü hepimiz birer ödevliyiz aslında: Önce kendi açığımızı kapatmağa, kendi eksiklerimizi tamamlamağa zorunlu kimseler olarak... Sonra Yukarı'nın yeryüzünde yapmak istediklerini yapmakla yükümlüler olarak...

Bir aracı ruhsal varlık, hâmi (koruyucu) varlıktır. Her insanın, her gelişkin dünyanın birer hâmi varlığı bulunduğu gibi; diğer canlıların da küme küme yönetimine aracı birer hâmi varlıkları mevcuttur...

Nebiler, peygamberlerse, birer irsâl edicilerdir: Ruhsal Yönetici Plân elçileri...

Yeryüzünde irsâl ediciler, öbür dünyada irşatçı (rehber) varlıklar durumundadır. İnsanları aydınlığa kavuşturmağa çalışanlar, hem irsâl ediciler, hem irşad edicilerdir. Burada da, orada da görevlerini sürdürürler...

Ödevle görev, spiritüel anlamda farklılık gösterir. Genel anlamdaysa aynı sıradan keimelerdir...

Genel anlamda, nitekim, bütün insanlar vazifelidir. Fakat özel anlamda ruhsal vazifeliler, bilinçlenmiş varlıklardan seçilenlerdir. Herkesin birer ruh sahibi olarak medyum sayılabileceği nasıl yanlış değilse; ancak özel medyumlukta ayrıldığı gibi; asıl vazifelinin de genelinden ayrılması doğaldır. İşte bu ayrıştadaki niteliğin belirlenmesi için, birine (genelince) ödevli deyince, özeline de görevli demek düştü...

OLAYLARIN DÜZENLENME AMACI :

Ruh ve madde karışımı insan, en ilkel duygusalıktan en ileri duygusalığa ka-

dar uzanır... Fakat dünya insanının olaylarını düzenleyecek derecede bilinçlenebilmesi hemen mümkün değildir. Yüzdebeş gibi bir bilinçle kendi olaylarımızın düzenlenebilmesi bizlere özgü birer doğru davranış olamaz.

Bir ruhsal tebliğde, bu hususla ilişkin şöyle deniliyor :

«— İnsanlar, içinde buldukları sistemin orta derecede şuur açıklığına mâlik kimselerdir. Bu yüzden kendileriyle irtibatla olan her şey hakkında ancak orta derecede hüküm sahibidirler. İnsan, muhakkak ki, yaşayışı itibarıyla mücerriptir (deneycidir). Onun tecrübesi kendisidir... Yapacağınız hakiki tecrübe şuur tecrübesidir. Bütün faaliyetler ve dıştaki tanzim işi sizlerin değildir. Sizler ancak bu faaliyete, şuur sahalarındaki muhtevaları nispetinde iştirak eden birer tesir müvelerisiniz...»

Bu açık-seçik bilgi, bizi, şu gerçeğe götürür :

Bütün olaylarımızın malzemeleri bizden (bütün sebep ve neticeleriyle); fakat olaylarımızın bu malzemelerle düzenlenmeleri, karşımıza çıkarılmaları Yukarı'dandır. Ruhsal Yönetici Plân, bilinçlenmemiş biz insanlara, elbetteki bir çok insanları da ilgilendiren olaylarımızın düzenlenmesini bırakamazdı. Nitekim de ruhsal tebliğ bunu kanıtıyor. Mantıksal verimizi, şuurulu bir plân bilgisi doğruluyor demektir bu...

Halbuki çoğunluğumuz (akıyla her işin üstesinden geleceğini sanan çoğunluk), kıt ve kısır bilgilerimizle sanırız ki, olaylarımızın tertipçileri bizleriz!...

Bilhassa birden fazlasını ilgilendiren olaylarımızı düşünelim : Kendi geleceğimize dönük müdür ki, davranışlarımız, başkalarının da geleceklerine ilişkin olsun!...

Gelecek zamanı içerisine alamıyan hiç bir çabada, ruhsal kişilik ve dolayısıyla de bilinçlilik düşünülemez.

İşte bu körüğümüz, işte bu sağırlığımız, işte bu duygusuzluğumuz nedenyledir ki, biz insan kuklaların ipleri (kuklalığımız yüzdeyüz de olmasa, çoğunluk bakımından kuklayız), ruhsal rüştümüzü

ispat edene dek, bilinçli ruhsal varlıkların elinde kalacaktır.

İnsan, kendi şuur sahasının muhtevası (bilincinin kapasitesi) kadar hür; bunun dışında hür değildir.

İnsanın bilinçlilik yüzdesini hatırlatalım: Bir dâhi niteliğindeki insan için ancak yüzdebeş!... Eee, bizlere ne kalıyor: Yüzdebir, iki, üç gibi düşük yüzdeler!... Bu küçük bilinçlerin özgürlük sınırları ne olabilir ki!...

İnsanlığımızı bir nebze idrâke başladığımız zamanlardaki akli seviyelerimizin ortalarında ne denli böbürlenmelere düşmüşlüğümüzü, «İNSAN HAKLARIMIZIN EVRENSEL BEYANNAMESİ» bakın nasıl kanıtıyor :

«İnsanlar; hür doğarlar, hür yaşarlar, hür ölürler.»

Bu sözler, Yakın Çağın insancıl sözleridir!...

Yeni Çağın, hattâ Modern Çağın, Uzay Çağının Birleşmiş Milletlerinin «İnsan Haklarına» ait (ilişkin) görüşleri de, insanın özgürlüğü açısından tekrara değer :

«Bütün insanlar hür, haysiyet ve haklar bakımından eşit doğarlar. Akıl ve vicdana sahiptirler ve birbirlerine karşı kardeşlik zihniyeti ile hareket etmelidirler.»

Cümlelerin sonundaki kardeşlik telkiniyle ilgili dinsel öğüt dışında kalan hangi gerçek ruhsal bilgilerimizle çatışmaz ki?!

Hür olmadığımız gibi yahut ruhsal bilgi ve yeteneklerimiz oranında çok az özgür olabilmemiz dışında eşitliğimiz de yoktur. Akıl ve vicdana sahipliğimiz iddiamıza da şu hercümerç (karmakarışık) dünyamızı göstermek yetmez mi?!... Herhalde insan olmak sevdasına düşmüş insana : «Akıl ve vicdan dediğin şeylerin şu eserlerine bak!...» demek, yeter de, artar bile!...

Böylesine kıt ve kısır çekişmeler içerisine düşmüş insanlığın toplumsal kaderine kendisinin hâkim olabildiğini iddia, sadece bir iddiadır!... Mantık düzenimiz kabullenemez ki bu sözleri, vicdanlarımız teyit edebilsin. Bir bakıma doğrudur: Kaderine, evrimi amacıyla yüksek varlıklara (Devamı sayfa 13'de)

Rölâtif Evrim

● Halûk Egemen SARIKAYA ●

Tüm yaratılış, Mutlak'ın OL sözüyle bir öncesizlik ve sonrasızlık, diğer bir deyişle (tüm varlık ölçüleri dışında, yani) zamansızlık içinde bir oluşum halindedir. Mutlak Allah'ın bu OL sözüne uygun bir sonsuzluk kapsayan yaratılanlar biçim, nicelik, nitelik ve kendilik (mahiyet) vb. yönlerden halden hale girerek tekâmül (Evrimleşme) elde etmektedirler.

Yaratılış içinde her şey rölâtifdir. Evrim olgusu da böyledir. Bu yazımızda rölâtif evrim (tekâmül) kavramını ve varlıkların bu açıdan evrimsel farklılaşmalarını inceleyeceğiz.

Dünyasal düzeyin spiritüel bilgilerinde ilk yaratılış ile ilgili çeşitli yorumlu görüşler vardır. Fakat çoğu kozmik kültür ve kozmik anlayış ile işlenmemiştir.

Yaratılış ve evrim olayında temel görüşleri ortaya koyduktan sonra onları rölâtif evrim görüşümüz ile işleyelim.

Yaratılış ve evrim :

a — Ruhlar aynı anda ya da süreç içinde mi yaratılmışlardır?

b — Ruhlar öz bakımından aynı ya da farklı mıdır?

c — Ruhlar arasındaki tekâmül farkı kapanır ya da kapanmaz mı?

a — **Ruhlar ve Yaratılış :**

Beşeri zihinler herşeyi genellikle beşeri kavram ve değer yargıları ile anlamak ve yorumlamak eğilimindedir. Bunun sonucu ile yorumlanacak şeylerin gerçek mahiyetlerine sınır konulmakta, ya da bir takım ampirik sonuçlara ulaşılmaktadır. Bir yere kadar kaçınılmaz yanılgılardan (iğvalardan) arınmak, kişinin evrensel spiritüel kültür ile ilişkiye geçmesi ve onun yaşaması ile mümkün olabilmektedir.

Ruh deyince acaba tek tek antiteler mi, yoksa küllî bir varlık mı düşünmeli-

dir? Ferdiyet acaba hangi sınıra kadar ferdiyet olarak kalır?

Burada rulı yerine ÖZ kelimesini kullanacağız, zira ruh asıl en iç varlık olan ÖZ'ün bir unsurudur.

Yaratılışta Mutlak'ın halketmiş olduğu ve O'nun bildiğince sayıda «temel cevherler» vardır. Bu cevherlerden birisi, ÖZ dediğimiz antitelerin asıl kaynağıdır. Bu ana cevher bünyesinde mutlak diyebileceğimiz sayıda ÖZ'ü kapsar ki, bu ifadeden ÖZ'lerin sayısal bir çokluk dışında olduklarını anlamalıyız. Bu şöyle de tanımlanabilir : Çapı sonsuz bir su küresinin içinde ne kadar su damlacığı bulunursa, işte aslı ÖZ cevheri içinde de onca ÖZ'sel nüve'ler (çekirdekler) bulunmaktadır.

Şimdi biçimsel anlayışların dışında, buradan, ÖZ'lerin yaratılışları için bir öncesizlik, zamansızlık ya da bir süreçsizliğin söz konusu olduğu anlaşılmalıdır.

Çünkü Mutlak'a özgü müteal (aşkın) düzeyde herşey bizatihidir. Varlığın kıyas unsurları varlık düzeyinde geçerlidir.

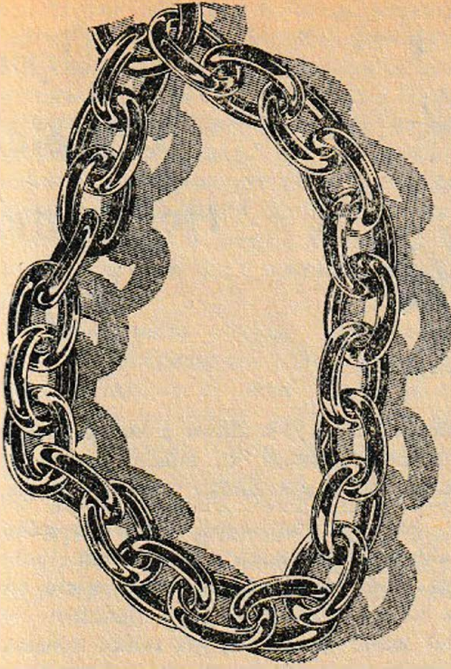
Hiç kuşkusuz ÖZ aslı Cevheri, bünyesindeki tek tek ÖZ'lere karşın, bütünlüğünü her ÖZ'den sonsuz ÖZ'ler oluşturduğu halde gene de korur.

Özet : Ruhlar varlık sayısal çokluğu ötesinde Mutlak ölçüde ve bir öncesiz, sonrasız ve zamansız yaratılışlardır.

b — Ruhlar ve Özyapı Farkları.

Şimdiye değin doğal Göksel ve Uzaysal kaynakların verdikleri bilgilerde ruhlar özyapı bakımından birbirlerinden farklı olmadıkları anlaşılmaktadır.

Önce şunu bilmeli : Ruh, varlığın (antitenin) bir unsurudur. Varlığın asıl ilâhî çekirdeği olan ÖZ'ün bir aracıdır. Yani sözgelimi bir insan ruhu, o insanın asıl varlığı olan ÖZ'ünün bir aracı bir destek

unsurudur. Şimdi biz aşağıda varlığın asıl en esash yeri olan ÖZ'ünü ele alarak yorumda bulunacağız.

ÖZ'ler bundan önceki (a) bölümünde de belirttiğimiz gibi, Mutlak Allah'ın yarattığı Öz Asli Cevheri'nin bileşenleridirler. Bu cevherin tümünü homojen (bir örnek) olarak düşünmek gerekir. Böyle olunca, bu homojen cevherden oluşacak sonsuz sayıdaki ÖZ'lerin tümü de Özyapı bakımından özdeş olacakları bellidir.

Öz asli cevherinden oluşmuş sonsuz sayıdaki ÖZ'ler, ana cevherden kopmuş değil gene ona bağlıdır. Ve tüm bu ÖZ'ler birer birer ve hep birlikte, Öz asli cevheri ve diğer Cevherler'deki Tanrısal Bilgileri bilmeye, tanımaya ve onları eylemeye uğraşırlar. Bunun sonucu işte hiçte birini idrâk etmeye çalıştığımız o uçsuz bucaksız Yaradılış ortaya çıkar ve o her an kendinin sonsuz katı kadar olarak zamansızlık içinde uzanır ve sürer gider.

Özet : ÖZ'ler arasında hiç bir ayrıcalık yoktur. Çevremizde gördüğümüz ve yaradılıştaki tüm formların sahipleri olan ÖZ'ler, özyapı bakımından bir örnek (ho-

mojen) dirler. Ayrıcalıklı, nitelik, bilgi ve seviye farklı vb. gibi çeşitli sınıflamalı ÖZ'ler (antiteler) yoktur. Ruhlar bir yarıdadır.

c — Ruhlar Arasında Evrim Farkı :

Bu okuduğumuz konularla ilgilenenleri en çok düşündüren bir sorun, tekâmüle ilk başlayışta ortaya çıkan evrim aralığı ve onun mutlak mı, yoksa rölâtif mi? olduğu konusudur.

Ruhlar yan yana dizilip, ani bir uyarıyla evrim olayına başlamışlardır.

Ruhlar süreç içinde birbiri ardına yaratılıp evrime başlamamışlardır.

Ruhlar arasında sanıldığı gibi evrimsel aralıklar yoktur.

Dünya insanının zihni daha önce de söylediğimiz gibi bu düzeyinde, her şeyi bir takım geometrik kalıp ve biçimlerle anlamak eğilimindedir. Ve dünyasal görüşlerise uygun yargılarla değerlendirmektedir her şeyi. Oysa bunlarla da kendini ve anlayışını bir ölçüde sınırlamaktadır.

Öz asli cevheri gibi, Mutlak'ın yarattığı diğer cevherler de üniter (birimsel) yapıdadırlar. ÖZ'ler bu üniterler ile sürekli ilişkiye geçip onları ve onlar sayesinde içsel bilgilerini tanırlar, bilirler.

Üzerinde 100 adet bilgi alanı bulunan bir cevher ve gene 100 adet ÖZ'e sahip bir öz asli cevheri karşı karşıya gelsinler. Öz cevherindeki her öz, bilgi cevherindeki her bilgi ünitesiyle ilişkiye geçip onu bilecektir. Ve her ÖZ, her bilgi alanını bilip de bitirdiğinde, ÖZ'ler arasında çok ya da az bilme veyahut evrimsel fark gibi şeylerin olmadığı görülecektir.

Öz asli cevheri ile diğer cevherler arasında sürekli bir girişim olduğundan, her Öz, sürekli çeşitli bilgi üniterleri ile ilişki durumuna geçmektedir. ÖZ'ler, bilgi üniterlerini bilme konusunda birbirlerine eşlik ederlerse, her biri bir öğretmen ve öğrenci olarak görülecektir yaradılış ve evrim içinde.

Bana bu evrende öğretmenlik yapan Ruh'a, ben bir diğer evrende öğretmenlik yapabilirim. Çünkü ruhlar, sözelimi her evren'in en alt formlar basamaklarından (Devamı sayfa 25'de)

Ufo Aktüalite

Selman Gerçeksever

Uçan
Daireler
Helikopter
izliyor

Gözlemler

18 Ekim 1973'de askerî Pilot Kaptan Lawrence Coyne'nin başından ilginç bir olay geçmişti. Bu pilot 18 Ekim gecesini 11,10'da metalik gri renkte, 60 feet (18 metre kadar) uzunlukta, puro biçiminde bir cismin gözlemini yapmıştı.

Kaptan Coyne 10 yıldan beri gerek askerî, gerek sivil helikopterlerde pilotluk yapmış, halen Amerikan ordusunun Ohio, Hopkins Havalimanına bağlı bir helikopter birliğinin kumandanıdır.

Olayın geçtiği gece uçuş sırasında xendisinden başka iki helikopter daha 2500 feet yükseklikte uçuş hâlindeydi. Helikopter pilotları UFO'yu ilk olarak kendilerine göre sağda, ufukta kırmızı bir cisim olarak görmüşlerdi. Çavuş Janacsek'in ikinci raporundan, UFO'nun kendilerine paralel bir uçuş yaptığı ve yaklaşmakta olduğu anlaşılmıştı. Az sonra UFO'nun büyük bir süratle kendilerine doğru yaklaştığını anladıkları zaman, Çavuş Janacsek Binbaşı Coyne'ye heyecanlı, ufuktan kendi helikopterlerinin bulunduğu yere 10 saniye gibi bir sürede geldiğine göre, hızının saatte 600 milden aşağı olmasını gerektiğini bildirmişti. Bu ânı Coyne şöyle anlatıyordu: «Çavuşun raporunu aldıktan sonra, irtifamızı 1700 feet'e dü-

şürdük. UFO yakınlığımıza o kadar korkunç bir hızla gelmişti ki, bundan başka yapacak birşey gelmemişti o anda aklımıza.»

Bu alçalıktan sonra başlarımı yukarı kaldırıp, baktıklarında UFO'nun artık kendilerini izlemediğini, fakat orada adeta asılı olarak durduğunu gördüler. 60 feet kadar uzunlukta, gri renkli kocaman metalik bir şeydi. Ön tarafında kırmızı bir ışık bulunan dev bir pürodan başka birşey değildi. Bu kırmızılık, püronun burun kısmından gövdesine doğru gitgide zayıflayarak dağılıyordu. Coyne'in anlattığına göre puro'nun merkezi bir kubbesi de vardı. Ayrıca arka taraftan yeşilimsi bir ışıkla gövde aydınlatılmaktaydı. Hatta bu yeşil ışık zaman zaman o kadar kuvvetleniyordu ki, helikopterlerin içerisi yemyeşil oluyordu.

Binbaşı Coyne, UFO'nun kendilerine yaklaştığını gördüğü ilk anlarda, bunun o civarda bulunduğunu bildiği Mansfield Hava Kuvvetleri Üssünden havalanan bir jet olabileceğini tahmin etmiş ve derhal telsizle kendilerinin bulunduğu yeri (herhangi bir kazayı önlemek amacıyla) Mansfield Hava Limanına bildirmişti. Bu sırada, aradan geçen kısa sürede içinde UFO biraz daha yaklaştığı zaman, telsiz irtibatları kendiliğinden kesilmiştir. Bu sırada UFO, Coyne'in helikopterine 500 feet kadar uzaklıkta bulunuyordu. Yukarıda anlatılanlardan başka, UFO'nun gövdesi üzerinde herhangi bir kapı, ya da pence-

reye benzer birşeyler de görmedekilerini bildirmişlerdir. Yukarıda anlatıldığı şekilde çok kısa bir süre daha helikopterlerin üzerinde bulunduktan sonra UFO, büyük bir hızla kuzeye doğru yönelmişti. Bu hareketi sırasında herhangi bir (dünya-malı) hava-aracının yapamayacağı birşey olmuş: Helikopter, adeta UFO'nun kuzeye doğru hareketiyle birlikte hemen hemen aniden denecek bir hızla 3.800 feet'e yükselivermişti.

Bundan sonra Coyne helikopterini UFO'nun uzaklaştığının aksi yönüne hareket ettirmiş ve bir süre sonra da az önce çalışmayan telsiz kendiliğinden çalışmaya başlamıştı. Coyne'den başka uçuş sırasında diğer personel de araştırmacılara aynı şeyleri gözlemiş olduklarını bildirdiler. Coyne, bu olayda tek başına bulunmadığından cesaret alarak, gördüklerini hiç çekinmeden olduğu gibi, gerek gaze-

teclere gerekse askeri makamlara anlatmıştır. Ayrıca Binbaşı Coyne 22 Kasım'da Dick Cavett Programında da başından geçenleri detaylı olarak anlatmış ve soruları cevaplandırmıştır. Ancak kendisine en çok sorulan sorulardan birisi de, «Hiç bir fizikî hasara sebep olmadan, Helikopter (UFO'nun hareketiyle birlikte) 1500 feet'ten 3800 feet'e nasıl yükselivermişti?» Araştırmacılar tarafından bu hususta ileri sürülen teorilerden en ilginç olanı olmuştur: «Helikopter etrafındaki hava ile birlikte UFO tarafından çekilmiştir...»

Diğer bir soru da, «Acaba UFO niçin büyük bir hızla helikopterlere yaklaşmış, bir süre üzerlerinde bulunmuş, sonra aynı büyük süratle gözden kaybolup gitmiştir?». Olayla ilgili araştırmalar derinleştikçe, konuyla ilgili ayrıntıların APRO dergisinde yayınlanacağı bildirilmektedir. (Sep. Oct. 1973 - APRO'dan)

Tekâmülcü Ruhçuluk Ve Medyomsal Yönetimin İlkeleri

Dr. GUSTAVE GELEY

**Bilimsel ve felsefî ruhçuluğun tekâmüle dayalı yorumu ve
Medyomların yönetim ilkeleri, celse şartları, istemsiz hileler...**

Yeni Yayınlandı

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. FİYATI : 10.— TL.

Bilmediğimiz

RUH DÜNYASI

Ünlü Medyom : Eusapia Palladino

Spiritizma üstadlarından ve tanınmış ilim adamlarından Profesör Charles Richet, Profesör Colonel de Rochas, Camille Flammarion, Doktor Dariex, Cesar Lombroso, Gabriel Delanne gibi kişilerin tecrübelerinde uzun müddet, senelerce medyomluk yapmış olan Napoli'li İtalyan medyomu Eusapia Palladino tecrübi spiritüalistliğin bilhassa animik yönünden mütaleasma yararı için müstesna müşahedelerin elde edilmesine vasıta olmuştur.

Yazan :

Dr. Bedri RUHSELMAN

KENDİSİ İtalyan olmakla beraber İtalya'da olduğu kadar Paris'in ve diğer memleketlerin de ispiritizma tecrübelerine iştirak etmiş ve dünyaca tanınmasını sağlayan animik hâdiselere sebep olmuştur. Denilebilir ki fizik, animik tecrübeleri muvaffakiyetle yapan dünyanın en büyük medyomlarından birisi de bu kadındır. İspiritizma tarihinde mühim bir rol oynamış bulunan bu medyomun hesapsız gayanı dikkat tecrübelerinden birkaç tanesi R. Charles tarafından «Initiation etsience» da neşredilmiştir. Biz de bu yazıyı aynen okuyucularımıza takdim ediyoruz.

Babam 1914 - 1918 arasında Napoli'de Genel Konsül olarak bulunuyordu. Bu münasebetle her sene tatilde oraya gider bir ay kalırdık. Bir sabah kahvaltısında ba-

bam Napoli'de medyom Eusapia Palladino'nun bulunduğunu ve sırf tecessüs hissiyle bu kadar meşhur bir medyomla karşılaşmayı özlediğini söyledi. Bu hususta bizim ne düşündüğümüzü sordu. Tabii onu görmeyi biz de derhal kabul ettik. Babam, Profesör Conconate'in bu kadına, kendisinin, münasip gördüğü bir akşam bize getirebileceğini söyledi. O tarihte Eusapia takriben altmış yaşında idi. Saçları oldukça sert ve dikti. Nihayet münasip akşam geldi. Çok iyi İtalyanca bilen babam kendisini karşıladı ve büyük şöhretinden dolayı mutad iltifatta bulundu. Fakat o bu iltifatlarla alâkadar görünmüyor ve sadece salonu tetkik ediyordu. Babamın sözlerini kesti ve salondaki eşya hakkında meraklı bilicilik (voyance) da bulunmağa başladı:

Bu eşyanın nerelerden alınmış olduklarını asla aldanmadan söylüyordu. Salondaki eşya kendi arzusu üzerine tarafımızdan tanzim edildi.

Arka tarafına bir kapı perdesi, önüne konmak üzere de bir masa alındı. Işık sadece kısılacaktı, zira Eusapia evvelâ karanlıkta çalışmazdı. Hazirun olarak Napoli'li Costa ailesinin dört unsuru, Vis Konstül ile eşi, Kocamla beraber ben, annem, babam ve iki kız kardeşim vardı.

Eusapia hepimizin masanın etrafına oturmamızı ve eller birbirine tutularak zincir teşkil edilmesini istedi. Fakat önünde bulunan masaya bir kaza gelebileceğini düşünerek sadece âdi kıymetsiz bir mut-fak masası istedi.

Böylece istediği gibi önüne getirilen masa takriben bir metre boyunda kuvvetli bir masa idi. Artık celsenin başlayabilmesi için ortada bir mani kalmamıştı. Eusapia ellerinin yanındakiler tarafından tutulmasını ve yanındakilerin ayaklarıyla kendi ayakları üzerine basılmasını istedi. Bir sıra iç çekikten, esnemen ve hıçkırmaktan sonra transa geçti.

Çok kısa bir zaman sonra içerisi yülk ile doldurulmuş duvardaki sedirin üstünü örtten kapı perdesi bir balon halinde hareket etti ve sanki çok büyük bir rüzgâr tarafından kaldırılmış gibi hazirunun yarısının üzerine düştü.

Büyük bir korku içinde bundan kendimizi kurtarmağa mecbur olduk. Kapı perdesi tekrar yerine kondu, fakat ondan sonra sanki birisi iniyormuş gibi o hep bize doğru ilerliyordu. Denilebilirdi ki, kuvvetli bir kol onu tahrik ediyordu. Eusepia'nın solunda oturan babam perdenin bu hareketinin nereden geldiğini öğrenmek için, elleri medyumun elini tuttuğu ve ayağını da medyumun ayağının üzerine basılı tuttuğu halde başını perdeye doğru çevirdi, fakat şunları söyledi: «Başımın kuvvetli bir mukavemete maruz kaldığını duyuyorum. Sanki birisi başımı sert bir el ile itiyor.» Aynı zamanda oturduğu koltuk hareket etmeğe başladı. Bu hareket o kadar bariz oluyordu ki, onun üzerinde babam oturur vaziyetini muhafaza edemedi ve kal-

çalarının tahammül edilemeyecek derecede bir şiddetle sıkıştırıldığını söyledi, Nihayet koltuk altından fırladı ve babam yere yuvarlandı. Kendi madunlarının önünde cereyan eden bu hal onun için tatsız olmuştur. Ortalık karanlık olmadığından bu hâdisenin bütün safahatını hepimiz görmüştük. Bundan başka esasen biz de aynı hal içinde yaşıyorduk, yani hepimize görümez eller dokunuyordu.

Sükûnet avdet ettikten sonra Eusapia tekrar iç çekmeğe ve esnemeğe başladı. Bir müddet geçince ellerinden bir tanesini yamandakinin elinden kurtararak havaya kaldırdı ve boşluğa üç tokat vuruyormuş gibi hareketler yaptı. Onun bu hareketleriyle hem zaman olarak kapılardan birisinden üç kuvvetli darbe sesi işitildi. Çok kısa bir zamanda ve bizim büyük bir şaşkınlığımız arasında ocakta bulunan kâseler yere düştüler ve salonda dolaşmağa başladılar. Keza altındaki ayaklığı ile birlikte bir heykel gömüden kalktı bir müddet havada uçtu ve medyumun önündeki masanın önüne kondu. Duvarda asılı duran bir mandolinde sanki görünmeyen bir elin parmakları ile çalınmağa başladı. Bu hallucinatıcı'dan görmek, görmediğimizi veya hepimizin birden cinnet getirmiş olup olmadığıмыz birbirimize soruştururken Profesör Concorate susmamızı ihtar etti.

Eusapianın transi nihayete erdi ve ışığın bir az daha kısılmasını istedi. Bir iki ampul daha söndürüldü, fakat oda yine tam karanlık olmamıştı. Biz ortadakileri mü-kemmelen görebiliyorduk. Celse yine başladı.

Eusapia'nın başından bir ışığın çıkmağa başladığını ilk olarak ben gördüm. Bu ışık biraz sonra bir insan başı hâlini aldı. Bunu haziruna haber verdim. onlar da gördüler. Bu baş tamamiyle tavazuh etti ve harekete geçti.

Eusapia'dan ayrıldı, bize doğru geldi. Uzun ve seyyaldi. Geriden bu başı tâkibet uzanıyordu. Bu manzara bir baş ile nihayet bulmuş, uzun bir eşarp veya beyaz bir örtü intibasını veriyordu.

Bu sırada annem bağırdı :

(Devamı sayfa 25'de)

Hava Elektrik Voltajı Yükselmesinin Trafik Kazalarındaki Etkisi

● Dr. Gültekin CAYMAZ (*)

1960-63 yıllarında Almanya'da Reiter'in gösterdiğine göre, Atmosferik elektrik voltajı yükselmeleri trafik kazalarını %70 oranında arttırmaktadır. Bir milyon istatistik bölgesine dayanan bu bilgi şu kaynaktan alınmıştır: A survey of Human Biometeorology. Bu kitap Unesco'ya bağlı World Meteorological Organization tarafından 1964 yılında İsviçre'de basılmıştır. Yukardaki bilgi 37 nci sayfadan alınmıştır.

Türkiye'de biz 1970-71 yıllarında atmosferik elektrik voltajını 15 ay süre ile hergün ölçtük. Bulgularımızın hepsini sonradan yayınladık. Pozitif elektrik voltajı yükselmesi olduktan sonraki saat ve günlerde trafik kazalarında, diğer kazalarda ve bazı hastalıklarda artış olduğunu gazete ve radyo yayımlarına göre saptadık. Çalışmakta olduğum bin yataklı tüberküloz hastanesinde pozitif voltaj yükselmelerinden sonraki günlerde daima çok sayıda hastada akciğer kanaması olduğunu gördük. Gözlemlerimizi tıp kongrelerinde duyurduk ve yayınladık. Lütfen sondaki literatür listesine bakınız.

Hepimiz biliyoruz ki, insan vücudunun organlarını ve gerçekte bütün canlıları çalıştıran etken elektriktir. Elektrokardiografli kalbin, elektroensefalografli beynin çalışmasını, elektrik durumunu bize bildirir. Bunlardan dolayı biz düşündük ki, elektrikle çalışan insan vücudu üzerinde atmosferik elektrik voltajı yükselmelerinin etkisi olması gerekir. Bunu incelemek için bazı deneyler, tahliller yaptık. Kandaki elektrik yüklü maddeleri, yani elektrolitleri ölçtük. Kandaki

elektrik düzenini yani hidrojen iyon yoğunluğunu ölçtük. Bu sonuca kanın pH sı denir. H Hidrojen demektir. Ölçmeleri hasta ve sağlam kimselerde, atmosferik elektrik voltajı yükselmelerinden önce ve sonra yaptık. Atmosferik elektrik voltajı yükselmeleri uçakların içinde çok fazla olacağı için ve bunun pilotların vücudunda doğurduğu sonuçların da bazı uçak kazalarındaki esas sebep olduğunu düşündüğümüz için, 1971 yılında Türk Hava Kuvvetleri Komutanlığına gidip durumunu anlattık. Kendilerinden deneyler için müsaade ve yardım sağladık. Uçaklarda deneyler ve uçak yolcuları üzerinde tahliller yaptık. Deney ve tahlillerin sonucu bizim hipotezimizin doğru olduğunu gösterdi. Atmosferik elektrik voltajının motorlu taşıtların içinde, dıştaakinin 3-4 katı yüksek olduğu görüldü. Havadaki bir uçakta ise bunun daha da fazla olması gerekir. Uçuştan önce ve sonra uçak yolcularından aldığımız kanların tahlillerinden anlaşıldı ki, kandaki elektrik yüklü maddelerin miktarı uçuş sırasında değişir. Yolcuların hepsinde potassium azaldı. Sodyum arttı ve pH alkaloz yönünde değişti. Bu değişikliğin pilotlarda bazan görülen disorientasyon, yani dalgınlık ve bayılmaların sebebi olduğunu, reflekslerdeki yavaşlamayı doğurduğunu kuvvetli bir ihtimal olarak düşündük. Bu deneyler 1971 yılında Türkiye televizyonunda Türk Hava Kuvvetleri Komutanlığının izni ile gösterildi. Deney sonuçları sonradan yayın-

(*) Akupunktur ve Biyofizik Araştırma Derneği Başkanı.

landı.

Yapıcı öneriler olarak şunları ileri sürüyoruz :

1 — Atmosferik elektrik voltajı hergün ölçülmeli ve radyodan yayınlanmalıdır. Voltaj yükselince oto sürücülerinde reflekslerin yavaşlayacağı ihtar edilmelidir. Ben kendim kişisel bir korunma olarak şunu yapıyorum. Sabahleyin arabama binince trafik nasıl diye bakıyorum. Eğer bir kaza görürsem veya insanların trafik kurallarına fazla dikkat etmediklerini farkedersem o sabah atmosferik elektrik voltajının yüksek olduğunu anlıyorum ve insanların o gün kazalara uğrayacaklarını düşünüp daha dikkatli araba kullanıyorum.

2 — Atmosferik elektrik voltajı yükselince vücuttaki potassium azalır. Potassium klorür tabletlerinin ağızdan alınması bu eksikliği giderebilir. Pilotların ve şoförlerin bu tabletlerden böyle günde alması yararlı olabilir.

3 — Atmosferik elektrik voltajı otonun içinde dışardakinden 3-4 defa daha fazladır. Bunu azaltmak mümkündür. Otonun şasisine madensel bir zincir bağlanırsa ve bunun yere değmesi sağlanırsa, otunun üstündeki elektrik yükü azaldığı için, otunun içindeki elektrik voltajının azaldığı deneysel olarak gösterilmiştir. Dolayısı ile bu tedbirin yararlı olması gerekir.

NOT : Bu yazının İngilizcesi 28 Mayıs - 1 Haziran 1975 tarihlerinde Ankara'da toplanan Uluslararası Trafik Kongresinde, 29 Mayıs 1975 günü okunmuş ve kongreye katılan üyelerin bazılarına dağıtılmıştır.

LİTERATÜR LİSTESİ

- 1 — A Survey of Human Biometeorology. Technical Note No. 65, published by World Meteorological Organization in Geneva, Switzerland in 1964.
- 2 — Caymaz. Hava, Elektrik ve İnsan. Türk Hava Kuvvetleri Dergisi, yıl 46, sayı 230, Ağustos 1968, sayfa 54-55.
- 3 — Caymaz. Atmosferik Elektrik ve Sağlığımız. Hidro-Meteoroloji dergisi, sayı 40, Eylül 1969, sayfa 9.
- 4 — Caymaz. Hava Elektrik ve Akupunktur Tedavisi. Hidro-Meteoroloji dergisi, sayı 32, Mayıs 1968, sayfa 7.
- 5 — Caymaz. Hava Elektrik ve İnsanlara Etkisi. 1970 deki Milli Türk Tıp Kongresinde bildirildi. Dirim Tıp dergisi, Aralık 1970, cilt 45, sayı 12, sayfa 534.
- 6 — Caymaz. Mukoza Kanamaları ve Hava Elektrik. Hidro-Meteoroloji dergisi, sayı 50, Mayıs 1971, sayfa 17.
- 7 — Caymaz. Uçak Yolcuları Kanı Üzerinde Hava Elektrikinin Etkisi. Hidro-Meteoroloji dergisi, sayı 53, Kasım 1971, sayfa 17.
- 8 — Dr. Caymaz tarafından aynı konuda yayınlanan daha başka bir çok yazı.

Ödevle Görev

(Sayfa 5'den)

iplerini oynattırarak hükmettirne yönünden doğrudur. Onlara malzemeler vermek bakımından doğrudur. Ama, hepsi bu kadar işte! Bu bile otomatiktir!...

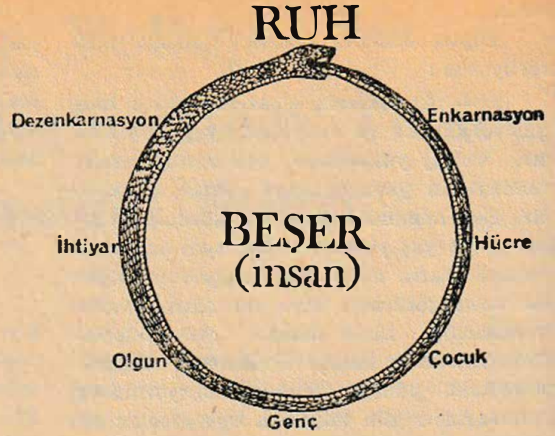
Görülüyor ve de anlaşılıyor ki, olaylarımızın tertiplenmesi, bir yüksek seviyeden düzenlenmesinden mutad, yetersizliğimizin telâfileri içindir. Tohumları rasgele ekenler bizleriz ama, nasıl ürünlerle, ne kadar verimlerle karşımıza çıkarılacağını düzenleyenler bizler değiliz.

«İçinde bulunduğumuz sistemin orta derecede şuur açıklığına mâlik kimseleri» olduğumuza göre, maddesel ortamımızın dışında neler vardır, elbette bilemeyiz. Dünyamızdan başka yerlerde de canlılar bulunabileceğini bilemediğimiz gibi!...

Bu kadar bilinçsiz varlıkların olaylarını Yukarısı düzenlemez de kim düzenler!...

Düzenlemeden amaç, evrimi yönünde yetersiz insanın yetersizliğine sahip çıkmaktır. Olaylarımızın Yukarısınca düzenlenmesinden murat da budur...

Okul Öncesi Çocuk

● Selman GERÇEKSEVER

(Geçen sayıdan devam)

Bu çağda çocuk dünyaya karşı gerçek ve derin bir ilgi gösterir, yetişkin bir insanın görmemiş olduğu ayrıntıları görür. Fakat ilgilerinde devamlılık yoktur. Hülyaya ve güzel masallara karşı zevk duyulması bu çağın en belirgin niteliklerinden biridir. Bu yaşlarda çocuk sevgiden yoksun bırakılmış, incitilmiş ve tek başına bırakılmışsa, hülyalarına daha sık dalar. Hayata gitgide uyamaz bir hâle gelir. Yedi yaşına doğru çocuğun en çok sorduğu sorulardan bir tanesi, «Niçin?» sorusudur. Bu itibarla yetişkinlerin çocuğuna karşılık vermek, hem de onun anlayabileceği terimlerle karşılık vermek zahmetine katlanmaları gerekir.

Bu çağda çocuklarda görülen diğer bir husus ta «egosantrizm» dir. Herşeyi kendine göre değerlendiren bir zihinsel eğilim içinde bulunur. Bazı çocuklarda bu, üç yaşında başlar. Üç yaşına doğru çocukta oyuncaklara, elbiselere ve tabaklara karşı şiddetli bir kendine mâletme duygusu belirir.

Çocukta şiddetli bir adalet duygusu 5-6 yaşlarından itibaren geliyor. Bu çağda çocuktan görgü kurallarına uygun hareket etmek faydasızdır. Nezaket, çocuğun ancak çok daha sonra elde edebileceği sosyal bir cilâdır. Bu yaşta çocuk, işlediği

bir suça karşı derhal ceza bekler. Kendisine hemen ceza verilmemesini anlayamaz. Dürüst ve namuslu bir insan 12 yaşından önce meydana gelir.

Yedi Yaş Buhranı :

Çocuk okulda, ailesi içinde olduğu gibi artık ilgi merkezi olmadığını, fakat başka birçok çocuklarla eşit olduğunu bazen biraz acı bir şekilde keşfeder. Böylece evde başrolü oynarken, okulda figüran rolünü değilse bile, önemsiz bir rol almak, çocuğu gerçekten sarsar.

Yedi yaşından itibaren çocuğun yaptığı önemli bir keşif te şudur: O zamana kadar adetâ kesin ve yanılmaz bir şekilde güçlü saydığı, herşeyi bilir ve ölümsüz bildiği annesinin herşeyi bilmediklerinin ve herşeyi yapamayacaklarının farkına varır. Hattâ, bu arada büyük bir şaşkınlıkla gerçek bir iç ıstırapıyla annesinin ve babasının birbirleriyle zaman zaman yaptıkları kavgaları keşfeder. Böyle çocuklar çok defa ana-babalarına karşı beslemekte oldukları güveni kaybederler. Tamamiyle kendi içlerine kapanırlar. Çocuk bundan sonra yalan söylemeye başlayabilir. Çünkü daha önce, annesinin ve babasının herşeyi bildiklerine inandığı için onlardan herhangi bir şeyin saklanabileceğini aklına bile getirmiyordu. Fakat bu inancını

yitirdiği zaman ilk yalanlarını söylemeye başlayacaktır.

Çocukta Münzevillik :

İçine kapanık, yalnız yaşayan çocuklar genellikle mahçup ve sessizdirler. Sınıflarında kimseye fenalık etmezler. Çeşitli nedenlerden dolayı arkadaş guruplarına katılamazlar. (Buseman'a göre) bu nedenleri şöylece sıralayabiliriz :

- **Kötü görünme,**
- **Körlük, topallık gibi bir sakatlık,**
- **Din, fakirlik, zeka noksanlığı gibi farklar,**
- **Hayal âlemine dalmak,**
- **Evde kötü muamele görmekten dolayı arkadaşlarına karşı soğukluk,**
- **Herhangi bir nedenle adının kötüye çıkmış olması,**
- **Daimi surette mahalle veya şehir değişikliği,**
- **Bazı ana-babaların başka arkadaşlarla çok senli-benli olmasını istememeleri,**
- **Çocuğun çok gururlu olması,**
- **Çok üstün zekâlı olması vs.**

Buraya kadar anlaşılacağı üzere, artık insan yavrusu «İlk çocukluk» dönemini bitirmiş, «Çocukluk» çağına girmiştir.

Bu çağın en belirgin özelliği 7 nci yaşa doğru artık çocuğun vazife ile oyunu birbirinden ayırdetmeye başlamasıdır. İşte bu nedendir ki, bütün dünya milletlerinde okul başlangıcı 6,6 veya 7 nci yaştır. Çoğun yaşayışında en önemli yeri **OKUL** kapsadığından, bu yılları içine alan döneme «okul çağı» adı da verilir.

Artık çocuk kendi içine dalmaktan ve inadına uymaktan vazgeçiyor. Dışarıdaki realitenin kurallarına uyuyor. Zihninde esaslı bir değişme oluyor. Bazı ana-babalar çocuklarını yeterli kadar akıllı, kabiliyetli ve yetişiniş olduğunu zannederek, (onları) bir an evvel okula başlatmak isterler. Bu konuda karar verirken öğretmen ve doktorun fikirlerinden yararlanılmalıdır. Çocuğun okula bir yıl erken gidip, bedenen ve fikren istenilenleri yapacak güçte olmaması yüzünden geri kalmaması yerine, bir yıl geç gidip, başarı göstermesi daha iyidir.

Çocuğu okula başlatmadan önce, evde okuma yazma öğretmek ilerde bazı mahzurlar doğurmaktadır. Çocuk okula başlarken, birçok şeyleri önceden bildiği için dikkati dağılır, derse önem veremez ve ileri bilmediği konulara gelince de aynı kayıtsızlığa devam eder. Çocuk öğrenmeye meraklı görülse bile, bu merakını başka yönlere çevirmek, daha faydalı olacaktır.

Ziya Dalat'ın Albert Belts'den naklen verdiği bilgiye göre, okula başlayacak çocuklarda şu şartlar aranmalıdır :

- **Okuma-yazma isteği uyanmış olmalıdır.**
- **Okul öncesi hayat tecrübesinin yeterli olması: Evden dışarı çıkmamışsa, muhtemelen zorluk çekecektir.**
- **Çocuk sosyal durum bakımından gelişmiş olmalıdır: Kimi çocuklar öfkeli, sinirli, afacan; kimileri de mahçup ve korkak olurlar. Bununla beraber onlar eğer okul olgunluğuna ermiş iseler, okuldaki havaya uyurlar. Duygularına hâkim olabirler.**

(Devamı sayfa 25'de)

TSUNAMİS:

Dev Dalgalar

Ruhsal İdare Mekanizmasının Sopası

Derleyen:

● Erdoğan ŞUMNU

HAWAİ adasının Batısındaki Hilo sahil şehrinde tatilini geçirmekte olan Francis P. Shepard adında bir jeolog 1 Nisan 1946 günü kumsalda güneş banyosu yaparken korkunç bir uğultu duydu. Altı metre yüksekliğinde bir dev dalga büyük bir süratle sahile yaklaşıyordu.

Hayatını yüksek bir hurma ağacına tırmanmakla kurtarmıştı. Shepard ama saatte 450 mil süratle hareket eden bu dalga Hilo'da 173 kişinin ölümüne, 25 milyon dolarlık zarara sebep olmuştu. Bu arada dev dalga bir çelik demiryolu köprüsünü yerinden söktüp 650 metre kadar uzağa sürüklemiş, istasyondaki lokomotif ve vagonları konserve kutusu gibi havaya fırlatmıştı.

Kaliforniya Oşinografi Enstitüsünde çalışan Shepard bu dev dalganın nasıl meydana geldiğini merak etmişti. Bir dedektif gibi yaptığı araştırmalar neticesi bir nisan sabahı saat 6 da Aleutian adaları civarında bir deprem olduğunu öğrendi. Bu depremin sonucu deniz dibinde meydana gelen derin çukura girip çıkan bir dalga sürat kazanarak güney yönünde harekete geçmişti. Devamlı olarak hız kazanan ve büyüyen bu dalganın önüne tam dört saat otuz dakika sonra Hilo çıkmıştı...

Bu suretle Shepard Japonların «Tsunamis» adını verdikleri dev dalgaların oluşuyla ilgili esrarı çözmüş oluyordu. Shepard'ın bu nazariyesi, enstitünün Kaliforniya sahillerinde inşa ettiği Hilo körfezinin bir ufak modeli ile yapılan tecrübelerle

doğrulanyordu. Körfezin açığında su altında patlatılan TNT dev dalgalar meydana getirmişti.

Tarih kitaplarını karıştırdığımız zaman Japonlar tarafından Tsunamis adı verilen bu dev dalgaların zaman zaman dünyanın birçok yerlerinde görülerek ölümlere ve büyük hasarlara yol açtığını görüyoruz. Örneğin 1755 yılının 1 Kasım günü Portekiz'in başkenti Lizbon'da saat 9.40 da şiddetli bir yer sarsıntısı olmuştu. Limana koşan binlerce kişi korku ile denizin süratle çekildiğini görmüşlerdi. Islak kumlar çırpınan balıklarla doluydu. Üç dört dakika sonra yaklaşan dev dalgaların homurtusu duyulmuştu. 21 m yüksekliğindeki dev dalgalar birbiri ardından geliyordu. Bütün gün ve gece devam eden dalgaların hücumu sonucu Lizbon'un 120.000 kişilik nüfusunun yarısı hayatlarını kaybetmişti.

1933 yılında Japonya'ya saldıran bu öldürücü dalgalarda 4000 kişi boğulacak, 5800 ev denize sürüklenecekti. Zaten diğer memleketlere nispeten Tsunamis en fazla Japon sahillerine vurmaktadır. Nitekim bir Japon efsanesine göre Japon adaları bir dev kedi balığı sırtında durmakta olup, balık kuyruğunu oynattığı vakit Tsunamis meydana gelmektedir.

Batı memleketlerinde ise uzun yıllar bu dev dalgalara «Med» dalgaları adı verilmiştir. Halbuki Shepard'ın ispatladığı gibi bu dalgaların medcezir hareketleriyle hiç bir ilgisi yoktur. Yer sarsıntısı, heyelan, volkan patlaması, su altında bir nükleer infilak veya bir meteorun düşmesi ne

ticesi okyanus yüzeyinde meydana gelen bir değişiklik bu dev dalgaları meydana getirmektedir.

Ekseriya bu dev dalgalar, ilk meydana gelişlerinde pek korkunç olmamakta, hattâ üzerinden geçen gemiler bile farketmemektedirler. Ancak sığ sulara gelince Tsunamis büyük bir hızla büyümekte, süratlenmekte ve bir iki dakika içinde 45-50 metre yükseklik kazanmaktadır. İşte böyle bir sığ suda Tsunamis'le karşılaşmak şansızlığına uğrayan bir geminin değil, kaçmak, imdat istemeğe bile vakti olmamakta, denizlerde kayıp gemilerin listelerine bir yenisi daha katılmaktadır. Bunların bir istisnası Amerikan bayraklı **Mormackite**'dir. 1954 yılında Virginia'daki Henry Burnu açıklarında bir dev dalga ile karşılaşmış alabora olan geminin 38 kişilik mürettebatından enbiri o civardan geçen bir savaş gemisi tarafından kurtarılmışlardır. Kazazedelerden biri hadiseyi şöyle anlatmaktadır:

«Kıç güvertede idim. Birden bir dev dalga gördüm. O kadar yüksekti ki adetâ tepesi göğe erişiyordu. Kaşla göz arasında gemi alabora oldu. Kendimi birden sulara buldum. Gemimiz suların altında kaybolmuştu.»

Bir Tsunamis'in doğuşunu gören nadir kimselerden biri de Kaptan William Beit'

dir. 20 Mayıs 1883 tarihinde Sumatra ile Cava adaları arasındaki Sunda Boğazı'ndan Augusta adlı gemisiyle geçerken Kaptan Beit, köprüde sancak yönünde kalan küçük Krakatoo adasını dürbünle izlemekteydi. Adada bulunan bir aktif volkandan kara bir duman yükselmekteydi. Saat 16.15 idi. Genellikle koyu mavi olan deniz çok acayip bir sarımtırak renk almıştı. Suyun yüzünde binlerce ölü balık vardı. Kaptan Beit bir an evvel boğazdan çıkıp açık denize açılmak istiyordu.

O sırada korkunç bir patlama duyuldu. Volkanın tepesi ile adanın kuzey ucu infilak etmişti. Patlamanın şiddetinden 115 mil uzaklıktaki Batavia şehrindeki evlerin camları parçalanmıştı.

Volkanın kraterinden çıkan alevleri biraz sonra sıcak mayı çamur, koca kaya parçaları takip etti. Kaya parçaları Sunda boğazında seyreden gemilerin etrafına top mermileri gibi düşüyordu. Gökten yağın çamur yağmuru Augusta'nın güvertesinde onbeş, yirmi santim kalınlığında bir tabaka meydana getirmişti.

Bu ara saklandığı yerden başını çıkaran Kaptan Beit, Krakatoo adasının gözden kaybolduğunu, bir dağ yüksekliğindeki yeşil bir dalganın etrafa yayıldığını gördü. Krakatoo volkanının patlaması sonucu

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

meydana gelen 50-60 metre yüksekliğindeki Tsunamis önüne çıkan 33 gemi ile yüzlerce yerli teknesini bir daha gören olmadı. Bir mucize eseri August 1 ile bir kaç kurtulmuşlardı. Yarım saat sonra Sumatra ve Cava sahillerine vuran dev dalgalar sahil köy ve kasabalarını yerle bir ediyordu. Hollanda resmi makamlarının tahminlerine göre bu adalardaki ölü ve kayıp sayısı kırk ile yetmiş bin arasındaydı.

Ancak bilim adamlarına göre Krakatoo Tsunamisi, tarih öncesi devirlerde okyanuslara düşen meteorların meydana getirdiği dev dalgaların yanında çok küçük kalmaktadır. Meteorların ay yüzeyinde açtıkları kraterlere bakarak bilim adamları bir zamanlar dünyanın da aynı büyüklükte meteor yağmuruna tutulmuş olabileceğine inanmaktadırlar. Ay kraterlerinin çaplarına göre meteorların büyüklükleri hesaplanabildiğinden, bir mil çaplı bir meteorun Pasifik Okyanusuna düşmesi neticesi 200 metre yüksekliğinde dev dalgaların meydana gelmiş olabileceği anlaşılmaktadır. Bu gün böyle bir meteorun düşmesi neticesi dünyanın en büyük şehrinin yedisi yok olacak, Japonya, İngiltere, Filifinler, Endonezya ve Amerika kıtasının batı sahilleri haritadan silinecektir. Neyseki çağımızda böyle bir ihtimal çok uzaktır. Bilim adamlarına göre yüzbin yılda bir kere olmaktadır.

Ancak depremlerden meydana gelen dev dalgalar ise çok daha sık, örneğin on yılda bir görülmektedir. Bu nedenle Tsunamis'in en çok görüldüğü Pasifik Okyanusunda bir ikaz sistemi tesis edilmiştir. Alaska, Şili, Bering Adaları, Hong Kong, Tahiti ve Hawai'de kurulan sismografi istasyonları Honolulu'da bir merkeze bağlanmıştır. Bütün istasyonlarda mevcut otomatik alarm sistemleri denizde meydana gelen bir depremi derhal diğer istasyonlara bildirmekte ve buralardaki görevliler canavar düdükleleriyle sahillerdeki halkı ikaz etmektedirler. Ancak şimdiye kadar edinilen tecrübeler, bu ikazların çok kerre önemsenmediği, bu yüzden ölüm sayısının yüksek olduğunu ortaya koymaktadır.

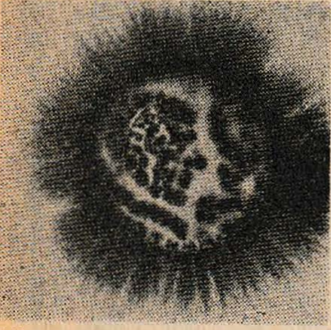
Nitekim 1960 mayısında Hilo kumsallarındaki turistler canavar düdüklarine aldırılmamışlardır. Beşyüz mil süratle hareket eden 90 metre yüksekliğindeki dev dalga ufukta görüldüğü zaman bu turistler hayatlarını kurtarmakta çok geç kalmışlardı. Hawai Adalarından 6800 mil uzaklıkta, Şili açıklarında Okyanus tabanındaki bir deprem sonu meydana gelen bu Tsanamus'un Hilo'daki zarar bilançosu 665 ölü ve 50 milyon dolardı. Aynı dalgalar daha sonra, kuvvetlerini bir miktar kaybetmiş olarak Japonya'nın Kuzey Doğu sahillerini de etkilemiş ve burada 98 kişi boğulurken 140 bin kişi evsiz kalmıştı.

Genellikle Tsunamis kendisini meydana getiren yer sarsıntısından daha tahripkâr olmaktadır. Örneğin 1964 Nisanında Alaska'da meydana gelen depremde Seward şehrinin bir kısmı yiyılmıştı. Depremden sonra Resurrection Koyundaki suların birden çekildiği görüldü. Bir anda koy boşalmıştı. İşin kötüsü sular çekilirken sahildeki depolara yüksek oktanlı benzin boşaltan bir tankeri de beraberinde götürmüştü. Kopan hortumlardan akan benzin ise etrafa yayılmış ve tutuşmuştu. Koyun suları 8 metre yükseldiğinde ve bir dalga halinde geri geldiğinde yanan benzin de beraberinde getirmişti.

Sahile büyük bir süratle vuran alevli dalga önce sahildeki yakıt depolarını parçalayarak, tanklardaki yakıtları da tutuşturmuştu. Alev dalgası radyo istasyonu dahil önüne çıkan herşeyi imha ediyordu. Bir rüddet sonra çekilen bu dalgayı biraz sonra daha büyüğü takip ediyordu. Şehrin sakinlerinden bir kısmı yer sarsıntısından sonra arabalarıyla şehrin iki mil güneyindeki yüksek tepelere kaçmışlar, oradan limanı seyrediyorlardı. Bunlar denizden gelen ikinci dalganın sığındıkları yere geleceğini görüp kaçmağa çalıştırlarsa da, bu ölüm yarışında büyük bir kısmı hayatlarını kaybettiler. Bu arada, dev dalga çekildikten sonra bir otomobil büyük bir ağacın dalları arasında bulunmuştu. Büyük bir mucize eseri sürücüsü sağdı, burayı bile kanamamıştı. Pirelli Dergisi,

Velograf Cihazı

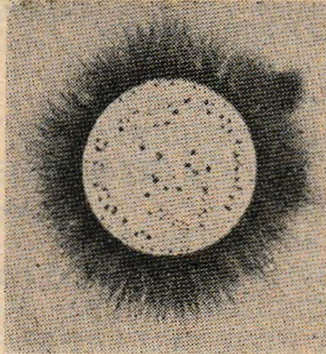
BEŞ adet verograf cihazının İngiltere'ye gelmesinden sonra Kirlian fotoğrafçılığıyla ilgili Gerrad Cross'da PSI Laboratuvarındaki çalışmalar hızlanmış bulunmaktadır. Ayrıca za-

man zamar. tanınmış ilim adamları da (A.B.D. Mass. Hatch Laboratuvarından Prof. W. Nobel gibi) zaman zaman söz konusu laboratuvarı ziyaret ederek, yürütülmekte olan çalışmalarını yerinde izlemişlerdir. En son piyasaya sürülmüş bulunan Kirlian Cihazı (Vero-graph) 'nın kullanılmasıyla ilgili olarak birkaç uyarıcı hususu bildirmek üzere, cihazın mucidi durumunda bulunan T. van der Veer özel olarak Amsterdam'dan kal-karak söz konusu laboratuvara kadar bizzat gelmiş ve ilgililerle özel görüşmelerde bulunmuştur.

Verograf cihazıyla canlılar üzerinde olduğu kadar cansız sayılan eşyalar üzerinde de çalışmalar yapılmaktadır. Örneğin madeni paralar üzerinde yapılan ölçmeler, bunların da Kirli-

an fotoğraflarında korona imajları husule getirdiği görülmüştür. Her ne kadar şimdilik kesin değilse de, bu ışımaların, o parayı ya da madeni eşyayı taşıyan kimseden dolayı olduğu tahmin edilmektedir. Yani madeni parayı taşıyan kimsenin tesirleri ya da vücudundan yayılan radyasyonlar madeni eşyalarca da absorbe edilmekte ve bii-hare bir emisyon tarzında yansıtılmaktadır. İşte bu emisyon da verograf cihazları tarafından tesbi tedil-

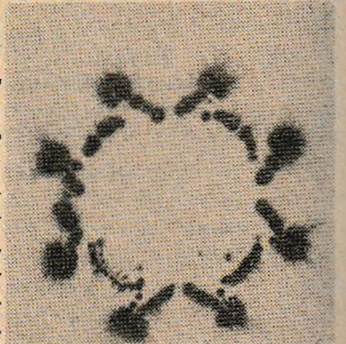

mektedir. Gerçi metallerin de moleküler yapılarından dolayı etraflarına bir radyasyon neşriyatları vardır, fakat durum sadece bu çeşit bir neşriyatla kalsaydı, örneğin bütün gümüş paraların Kirlian fotoğrafları aynı karakterde bir görünümler arz etmeleri gerekirdi. Halbuki durum böyle değildir, yani söz konusu paraların etraflarında gö-

rülen ışımaya para sahiplerine göre değişiklik arz etmektedir. Verograf cihazının mucidi durumunda bulunan Mr. Van der Veer'de bizimle aynı görüşleri paylaşmakta olduğunu bir vesileyle belirtmişti.

Burada hemen şunu belirtmeliyiz ki, burada halen bir teori üzerinde çalışılmaktadır, bu bakımdan teori gerçekleşinceye kadar kesin olarak konuşmak yersiz olacaktır. Aslında cezbedici bir teori bu. Zira metallerin kendi öz radyasyonlarından başka, onları kullanan kimselerin de radyasyonlarını taşımaları oldukça ilginç doğrusu... Böyle olmasaydı, «psikometri» nasıl mümkün olabilirdi? Burada aklılara şöyle bir soru da gelebilir: «Acaba Kirlian fotoğrafçılığı objelerden ışılan özel «bir şey» in varlığını da ortaya çıkaracak mıdır?

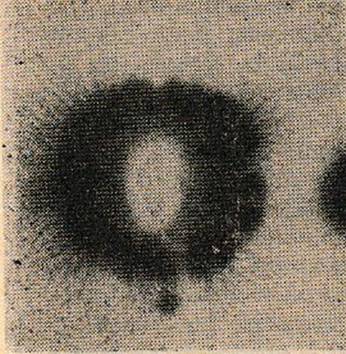
Üçer defa tekrarlanan ilk

Bilimin Hizmetinde

iki testte (3,5 ve 10'ar saniyelik fotoğrafları alınmış) aynı yaşta, fakat değişik yerlerden gelen iki objeden (Sterling Gümüşü) ilgili fotoğraflar elde edilmiştir. Fotoğraf çekim süresi uzatıldıkça daha karanlık radyasyon tespit edilmiştir. Şimdi verograf cihazında Kirlian fotoğrafları çekilen şu madeni paraların resimlerine bakalım :

İlk iki madeni para evlenme yıldönümü dolayısıyla çıkarılmış paralardır.

Kirlian fotoğraflarının çekiminde 30.000 V. ve 10 saniye süreyle uygulanmıştır. Birinci paranın oldukça kuvvetli bir radyasyona sahip olduğu görülüyor. Bu para fotoğrafının çekildiği ana kadar kendisinden başka 30 para ile birlikte bir kutu içinde saklanmaktaydı. İkinci resimde ise aynı büyüklükte ve aynı ala-

şundan (Gümüş sterlin) yapılmış bir manci paramın Kirlian fotoğrafını görüyorsunuz. Aynı radyasyonun elde edilmesi beklenirken arada hariz bir fark ortaya çıkmıştır. Zira ikincisi basıldığından o zamana kadar kullanılmaktaydı. Görüldüğü gibi, birinci resimde yoğun bir radyasyondan başka, paranın üzerine kabartması basılmış olan kimsenin resmi de ikinciyeye nazaran gayet net olarak belirmiş durumdadır. Üçüncü resimde de üzerinde bir savaş sahnesinin resmi bulunan bir madeni paranın Kirlian fotoğrafı görülmektedir. (10 dak. süreyle 35.000 V. da çekilmiştir.) Yüksek voltaj ve çok kısa sürelerle çekilen objelerin detayları belirlenmektedir. Burada haklı olarak akıldan, paranın basıldığı tarihten bu deneylerin yapıldığı ana kadar aradan geçen zamanın radyasyonları silinip silmediği gelebilir. Bunu da anlamak için, bir ailenin baba yadigarı olan bir gümüş saat üzerinde çalıştık. Saat hemen hemen 200 yaşlıktı. Eğer aradan geçen süre ile üzerinde taşıdığı radyasyon yoğunluğu arasında ters bir orantı bulunsaydı, söz konusu saatin üzerindeki bütün radyasyonların bu kadar uzun süre silinip gitmiş olması gerekirdi. Fakat be-

şinci resimde de görüldüğü gibi nesiller nesile kullanan bu saat üzerindeki radyasyon oldukça kuvvetli görülmektedir. Beş saniye süreyle 30.000 V. ile çekilmiştir.

Bunlardan başka arkadaşlarımızdan Peter Bander babasına ait olduğunu söylediği bir altın yüzük çıkardı. Bu yüzük sağlam bir kutu içinde saklanagelmekteydi. Ve sahibi tarafından uzunca bir süre kullanılmıştı. Bay Bander'in ölümüyle birlikte yüzük parmağından çıkarılmış ve oğluna teslim edilmişti. 1966'dan beri de sağlam bir kutu içinde saklanılmaktaydı. Şekil: 6'da yarım saniye süreyle 28.000 V. altında çekilen söz konusu yüzüğün Kirlian fotoğrafını görüyorsunuz.

Cansız objeler üzerinde yukarıda anlatmaya çalıştığımız şekilde başlatılan deneyler sürdürülecektir. (The Psychic Researcher'dan)

AKURBİLİC
Selman Geyleşev

Organ Bozukluklarının Tedavisi

Dünya hayatında hastalıkların, insanların için, ne büyük bir önem taşıdığı gayet açıktır; adetâ, hayatımızın bir parçası olmuşlardır. Hastalıklar, bilindiği üzere, umumiyetle organların bazı nedenlerle fonksiyonlarının gereğini göremez hale gelmelerinden doğmaktadır. Bugüne kadar tıbbî araştırma ve gözlemlerin tespit ettiği hususlar, organların maddî bozukluklarının teşhisine ve bu bozukluğun gene maddî temele dayalı (ilâç bîstürî) olarak giderilmesine dayanmaktadır. İstikbâlde de gene aynı yöntemlerden faydalanmanın yeterli olup olamayacağı hakkında, tereddütlerin doğmuş olmasını temenni etmekte fayda vardır.

Bugün, tomurcuklanmağa başlayan tereddütlerin, bazı ümit verici belirtilerin yavaş yavaş kuvvet bulmağa başlamasının müşahedesi, gerçekten sevindiricidir ve insanlığın yarımı için vaatler dolu ufukların açılacağına bir işarettir.

Tıbbî araştırmalar, artık sadece maddî delil ve temellere dayalı olarak yürütülmekle, yeterli sonuçlar alınabilecek bir seviyenin sınırlarına ulaşmış görünüyor. Psikiyatrinin, bugün zıttıkçe gelişen araştırmaları, buna bir misâl olarak verilebilir. Nitekim, bazı arızaları psiko-somatik izah esaslarına bağlama zorunluluğunun kabul edilişi, hipnotik telkinle yapılan bazı müdahale ve girişimlerin olumlu sonuçlar vermesi, aküpunkturun ilgi çekmeğe başlamış olması, bunun somut örnekleri arasında sayılabilir. Yarın elbetteki bu yoldan çok

daha ilerilere gidilecektir. Bugün böyle bir aşamanın eşğine gelmiş olduğuna inandığımız tıbbî araştırmaların, insanın ruhsal yapısı ve muazzam gücüne, yarın daha fazla eğilerek önem vereceğine ve bu güçten yeterince faydalanma çareleri arıyacağına inanıyor ve bunu zorunlu bir aşama olarak kabul ediyoruz.

İptidai toplumlarda tıbbin sağladığı en basit imkânlar mevcut değilken bile, ruhsal güçlerden mümkün olduğu nispette faydalanma çarelerine başvurulduğuna şahit olmaktadır. İnkâr edilemez bir gerçek olarak karşımıza çıkmakta olan bir husus şudur ki, ruhsal güç ve iman karşısında, hemen her engel yenilebilir. Yeter ki bu güç ve imandan sağlanacak netice için, yeterince faydalanma olanakları sağlanmış olabilsin. İnsana, sadece fizik bir beden işleyişine bağlı bir mevcudiyet olarak bakmak yerine bu açığa iki ayrı perspektifi de ilâve etmekte fayda vardır. Bunlardan birisi insanın fizik ve sosyal bir çevrenin mensubu olduğunun unutulmamasıdır. İkincisi de fizikî yapısının üzerinde idare ve himaye sağlayan bir gücün de hesaba katılarak, bir bütünleşmeye gitmektir. Böyle yapılacak olursa: Yani, insanın sadece bir bedenden oluşmadığını, bunun yanında fizik tabiatın, sosyal çevrenin ve idareci güçlerin de hesaba katılması lâzım geleceği düşünürse, olaylara tesir eden amillerin daha genişlemesine, çok yönlü bir açı altında değerlendirmeler yapılabilmesi olanaklarına kavuşmuş olacaktır. Bu

takdirde de yeni imkânlar ve çözüm yollarının kapıları daha kolaylıkla açılmış olmaktadır.

Düşünce ufuklarımızın yenilenmesine ve genişlemesine imkânlar hazırlayan çeşitli vasıtalarla faydalanmak, her zaman mümkündür. Bu imkânlardan birisi de ruhsal irtibat celseleridir. Bu celselerin, mutlaka bir bedensizle yapılmış olması gereği üzerinde durulmamalıdır. İnsanın da kendi akli, muhakemesi ve eriştiği bir bilgi yekünü vardır. Mantığını da buna ekliyecek olursak, ruhsal irtibatların, «ispat» faaliyetleri bir yana, sadece düşünme ve araştırmalara girişmekle her zaman olumlu sonuçlar alınabileceği aşikârdır; zira her düşünenin irtibatıdır.

Bu düşüncelerle hareket edecek olanlar için, daima yeni yeni açılar, araştırmalar ve merhaleler, diğerlerine nazaran daha kolay elde edilebilir.

Telepati üzerindeki araştırmalar hipnozla tedavi denemeleri, gittikçe daha olumlu sonuçlara doğru gelişmeler kaydetmektedir.

Rusya'da bir Kirlian çıkıyor bio-korona denilen bir kuvvet alanının fotoğraflarını çekiyor, Amerika'da Baxter, nebatların duyarlıklarını tespit ediyor. Bu arada ruhsal ameliyatlara, efsunlara, büyüye, muzkalin ve LSD gibi gevşetici halisinojen drogulara ilgi duyup araştırmalara girişenler de gittikçe artmaktadır.

Elbetteki bütün bu çalışmaların meyveleri kısa zamanda alınacak ve yeni ufuklar ve olanaklar ortaya çıkacaktır.

Şimdi organ bozukluklarının tedavisi yeni görüşlere yer veren düşüncelere geçelim. Organ bozukluklarının tedavisinde, ilaç veya bistüri kullanmak, elbetteki müspet sonuçlar verdiği saptanmış bir yöntemdir. Bunun terkedilerek yerine bambaşka bir esasa bağlı değişik bir yöntemin getirilmesi, bugün için hem yersiz ve de imkânsızdır. O halde yukarıda da temas edilen sosyal ve fizik çevre ile idareci güçlerin de birer amil olarak nazarı itibare alınmasıyla bugünün ilk adımı atılabilir.

Her türlü tedavi teşebbüsümüz bir ya-

na, şunu her şeyden önce iyice bilmeliyiz ki, her ne şekil ve biçimde olursa olsun, karşılaşılan her olay ve durum, o olay ve durumla uzaktan veya yakından ilgilenen varlıklar için mutlaka, bilgileniş yönünde bir katkıda bulunmak için ortaya çıkar. Bunun başka bir ifadesi ise şöyle olabilir. Varlıklar, mevcudat âleminde, sadece tekâmüllerini sağlamak için bulunmaktadır. Yani, tabiat kanunlarına tasarruf güç ve yeteneklerini geliştirmek için olaylara girmekte ve olaylar yaratmaktadırlar.

Organların bozulmaları; umumî âhengin veya organizasyonun gereklerine uymamaları veya dışına çıkmaları mânasına gelir. Tabii bunun çeşitli alt sebeplerini ana sebebin ışığı altında değerlendirmek gerekecektir. Bir organın kendi arızalanışı dolayısıyla ortaya çıkan durum, yerine göre bütün bedeni etkileyebilir, zarar verebilir. Ama bu zarar verişin belirli bir sınırı olmalıdır. Aslında: «Ortada tahakkuk etmekte olan, icra edilmekte olan bir mizansen mevzuu vardır. Bu, belirli tekâmül ihtiyaçlarının ortaya çıkardığı ve belirli bilgi eksikliklerinin giderilmesi için düzenlenmiş bir deney olarak mütalââ edilebilir.»

Organ bozukluklarında veya organ nakillerinde başarının belirli limitler içinde bulunması karşısında, varlıkların hürriyetlerinin ve tekâmül plânının belirlediği ihtiyaçların hatırlanmasında fayda vardır. Şu halde elde edilecek başarılar sınırlı ve belirli limitler arasında olacaktır. Aksi halde gücümüzün sınırları, hürriyet sınırları ve asıl gayeye aykırı düşebilir.

Organ bozukluklarının tedavisinde ana müessir olarak ön plânda bulundurulması lâzım gelen husus ferdin bizzat kendi ruhsal gücünün devreye sokulması olanaklarının aranması ve bundan faydalanılması imkânlarının sağlanmasıdır. Şu halde burada iki yönlü bir müessir amilin, müştereken, bozuklukların giderilmesinde kullanılması durumuyla karşılaşmış oluyoruz. Organ transplantasyonlarında da aynı durum mevzu bahistir. «Burada ferdin ken-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

disine düzen bir husus vardır ki, o da kendi bedeni üzerinde meydana gelen bu etkilenenin, her şeyden önce, kendisine belirli bir dış tesiri taşıdığını bilmesi ve bu dış tesiri kendisiyle bağdaştırmağa çalışabilmesidir.» Fakat her şeye rağmen organ nakillerinde geniş çapta bir denge bozulması kaçınılmaz gibi görünmektedir.

Önemli başka bir noktada şudur: Bozuk organın tedavisinde müspet rol oynayacak amiller arasında, hasta ferdin konusundaki bilgi sahibi olmasının sağlanmasıdır. Böylece ruhsal gücünün yönetilmesi daha kolaylaşmış olacaktır. «Kendisinin muhatibi olacağı dış tesirler konusunda bilgilendirilmesi ve kendi şuurî faaliyetlerini bu yönde tam manâsıyla konsantre edebilmiş olması» zarureti vardır. «Bütün bunlarda esas unsur, hiç unutulmaması lâzımdır ki, süjenin kendisidir. Süje, bu engelli aşmak yolunda bizzat kendisi çaba harcamalıdır.»

Görülüyor ki, gerek tedavi olsun, gerek hastalıkların doğuşunda olsun, sadece tek açıdan konunun ele alınması yeterli olmamaktadır. Tedavide hasta ferdin ruhsal gücü ne derece önem taşımakta ise, hastalıkların ortaya çıkışında da bir bakıma dış fizik etkenler ve sosyal çevrenin etkileri tekâmül ihtiyaçları nispetinde belirli bir oranda etkin bir amil olmaktadır. O halde bir bütünleşme hali içinde ferdin durumu incelenmeli, ruhsal güç ve çevre tesirlerinden uzaklaşıp, ufkumuzu daraltmamalıyız. Kanser veya diğer organ bozuklukları : «hiç bir zaman sadece bir fizik bedenle alakalı, fizyolojik bir vak'a olarak göz önüne alınmamalıdır. Ferdin tüm çevresiyle ilgili olan bir vak'a olarak mütalâa edilmesi gerekir». «Ferdin, bütün çevreyle mütalâasında, bütün çevresiyle birlikte mütalâasında, dikkat edilecek olan husus, ferdi ünitenin, içinde bulunduğu çevreyle olan sürütüşme noktalarının tesbitidir.»

Psikolojik, moral ve fizyolojik açılarıdan, bir insanın sağlıklı bir yaşam için de bulunması olanaklarının sağlanmasında

uyanık bir şuurun, her an olayları değerlendirmesi, mürakabede bulunması, ihtiyaç ve noksanlıkları görebilmesi zorunluluğu ortaya çıkmaktadır. Şahsiyet analizleri, davranış tahlilleri, psiko-analizler, vicdan murakabeleri bu hususta yardımcı unsurlar ve kıymetli vasıtalar olabilir. Ferdin çevreyle olan sürütüşme noktalarının sıhhatli bir şekilde tespiti, çok önem taşımaktadır. Böylece bir çok bunalmalara ve oyalayıcı, sıkıntı verici tatbikata son vermek imkânı doğabileceği gibi psiko-somatik kalandan gelecek bir çok organ bozuklukları da önceden önlenmiş olacaktır. Ama bütün bunların, ferdin azmî, ruhsal gücü ve cehdinin bir karşılığı olarak tekâmül ihtiyaçları cranunda tahakkuk edecek hususlar olduğunu da unutmamalıyız.

İlmî araştırmalar, böyle bir yolda ilerledikçe, beden hakkında kaba madde sınırlarının ötesine taşınma zorunlukları kendilerini daha da etkin bir şekilde hissettireceklerdir. İnsan bedeni üzerinde daha gerçekçi bir değerlendirme ve sentetik bilgilenebilir böyle bir yoldan daha kolaylıkla ulaşılabilecektir. «Bu sentezler peş peşe birbirini üstüne yığıla yığıla, bizleri, belirli bir noktada genel bir anlayışa ulaştıracaktır ki, o zaman aslı çözümlere ulaşmamız mümkün olacaktır.»

Sözlerimizi bitirirken özet olarak şunu söyleyebiliriz ki, organ bozukluklarının giderilmesi çareleri araştırılırken, sadece maddî unsurlara bağlanmak, yeterli olmaktan uzaktır. İlaç ve bisturinin yanında ve hattâ önünde, ruhsal güçlerin harekete getirilmesi imkânlarının ve tekniğinin geliştirilmesi olanakları üzerinde, yoğun bir çalışma ve araştırma gerekli olmaktadır.

Bedenin düzenli çalışması, sıhhatli kalmasını sağlıyan ruhsal koordinatî tesirlerin, bedene müessiriyeti konusunda sağlanacak bilgilerin ortaya çıkaracağı yeni imkânlar, yarın tedavi hususunda çok müessir ve yepyeni yöntemlerden faydalanma olanaklarına kavuşturacaktır, insanlığı...

Ünlü Medyom

(Sayfa 11'den)

«Bu, Juliette!» Juliette iki sene evvel ölen ablamdı. Aramızda büyük bir panik oldu ve hemen masayı terk ettik. Hayal bizim aramızda muallâkta (boşlukta) adeta sallanıyordu.

Eusapia onu nezaketle karşılamanızın ve elimizi uzatmamızın lâzım geldiğini hatırlattı. Bu tehlikeyi göze alarak ben elimi uzattım; elimi kuvvetli kemikten bir el sıktı.

Eusapia değişik bir sesle şunları soru :

«Küçükler nasıl?» Bu küçüklerden murat ölen kardeşimin kızları idi. Birisini cevap verdi.

«İyiler. Uyuyorlar.»

Bu sırada hayal daha silik bir hal aldı ve Eusapia'nın aynı değişik sesi tekrar işi tildi: «İyi, artık bitti. Onların anızemin yanında kalmaları lâzım.» Annem ağlamağa başladı, korkunç bir sınıir buhranına tutul-

muştu. Hayal kayboldu, hepimiz târif imkânsız bir heyecanın tesiri altında idik. Bundan sonra başka bir hayal belirdi. Bu ufki vaziyette idi, acıip beyaz renkli bir hayvana benziyordu. Celseden sonra hepimiz onun ayrı ayrı resmini yaptık, bu resimlerden arladık ki, hepimiz aynı şeyi görmüştük. Eusapia yorgunluk alâmeti gösterdi, ama kıpırdamağa başladı, masadan bir takım küçük küçük tahta parçaları koparak, birer birer havaya fırlatılıyordu. Profesör, medyomun yorulduğu ve burada celseye nihayet verilmesi lâzım geldiğini söyledi.

Medyom transtan kurutuldu, normal hale avdet etti. fakat masa hâlâ kendi kendine harekette devam ediyor ve bir ayağından diğerine yüklenerek dans ediyordu. Aynı zamanda dört ayağı müstesna olmak üzere, bütün aksamı, ufak ufak parçalar halinde kopuyor ve havaya fırlatılıyordu. (20. Asır'dan)

Okul Öncesi Çocuk

- Okul ilgisi : Okula, kitaba, kaleme karşı nefret hissi duymamalı.
- Hayat yaşı : Okula kabul için en mühim sebeplerden biridir.
- Zekâ olgunluğu : Çocuk zekâsının uyanklığına göre önündeki harfleri ve başka işaretleri, sayıları birbirinden ayırdedebilmeli. Onların birer anlamı olduğunu kavramalıdır.
- Çocuk kendine hâkim olmalı : Sınıfta nasıl hareket edilmesi gerekirse, onu yapmalıdır.
- Kıyas yapabilmeli : Gördüklerini ve işittiklerini, eski hatıralarıyla karşılaştırıp, birleştirebilmelidir.
- Belli bir bellek (hafıza) başarısı : Gördüklerini, işittiklerini ve öğrendiklerini hatırla tutmalıdır.
- Ev durumu : Ana-babanın okuy-yazar olması çocuğun okul olgunluğu üzerine tesir etmektedir.
- İşitme, görme noksanlığı olmamalıdır.

Bunlardan başka ayrıca çocuğun «Okul

Olgunluğunu Ölçen Testler» de vardır. (Daha geniş bilgi için bakınız : Çocuk ve Genç Ruh - Ziya Dalat, s: 153)

(Devamı gelecek sayıda)

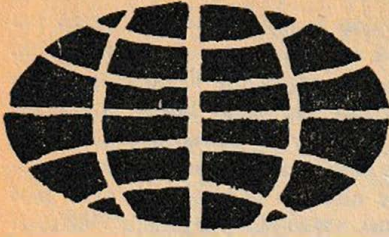
Bu kısmın hazırlanmasında yararlanan eserler :

1. Çocuk Psikolojisinin Ana Çizgileri - Guy Jacquin,
2. Çocuk ve Genç Ruh - Ziya Dalat.

Rölâtif Evrim

(Sayfa 7'den)

grip, o evren'in en üst sınırından çıkar, ve o evren'in bilgisini almış olurlar. Bana bu evrende öğretmenlik yapan bir ruh, benim o anda öğretmen olduğum bir evren'e grip benim öğrencim olabilir. Böylece Ruhlar (doğrusu ÖZ'ler) yaradılış içinde bir öncesizlik, sonrasızlık ve evrimsel ayrıcalıksızlık içinde Mutlak'ın İsteminde (İradesine) uygun olarak tekâmül eder dururlar.

DÜNYADA BİLİM

Evrendoğum'da Gelişmeler

● Aimé MICHEL'den
E. ARIKDAL (*)

Maddeci olmak, şeylerin gizli hiçbir anlama sahip olmadığını kabul etmektir, şeylere o gözle bakmaktır. Onda aranacak hiçbir şey yoktur, ya da, muhtemelen, şeylerin ötesinde «tesadüf ve ihtiyacın ürünü olmayan» hiçbir şey mevcut değildir. Bu ruhu inkâr etme anlamına gelmez. Zamanımızın en kararlı maddecileri, kendi ruhsal değerlerine pek bağlıdır. Bunları her fırsatta belirtirler. Güçlü oldukları yerde, bu gücün şekli ne olursa olsun, maddeciler, genellikle maddeci olmaları için aşırı sertlikle spiritle değerlerini savunuyorlar. Roger Garandy'nin toplumun gayeleri hakkında ilân ettiği inancını hatırlayalım: İçlerinde güç halinde Mozart'ı taşıyan her küçük, bir gün Mozart olabilir.

En imanlı maddeciler sadece ruhun varlığını açıkça kabul etmekle kalmıyor, aynı zamanda tüm etkisini de, kendi spiritle değerlerinin bir kısmını arttırmaya ve yaratmayı hedef alan tüm etkisini de kabul ediyorlar. Maddecilikleri — en yavaş öteki tüm maddecilikler de — her şey gibi, ruhun da, rastlantıdan ve madde âleminde «bedî olarak eylem halinde bulunma ihtiyacından doğduğunu» tastiklemedir. Mevcut olan her şeyin kökeninde ne suur, ne düşünce, ne istek ve ne de maksat yoktur, sadece kör ve sağır madde vardır. Herşeyi tek başına yürütür.

BİLİMSEL MADDECİLİĞİN ZAFERİ

Elli ya da yüz seneden bu yana, maddeci şeyler (eşya, cisimler) kavramı kesin bir biçimde ele geçirilmiş benzer. 1940'larda düşünmeğe başladığım zihinsel evreni hatırlarken bilimin dayanılmaz baskısı karşısında terkedilmeğe mecbur tutulan ve kendilerine özgü alanları olduğuna inanan bütün geleneksel (tradiyonel) düşünce sistemlerinin yollarını değiştirdiğini görüyorum; bilimin yaptığı bu yatırımı, spiritle bilgileri ve Fransa'da Ch. Richet, Rusya'da L. Vassiliev gibi metapsişikçiler tesadüf kanunlarına göre gelişen sebeplerin belirliliği (determinizm'i) içinde kalarak sadece başka bir bilimsel açıklamayı kabul ettiklerinden, maddeciliğin zaferine tamamı tamamına eşit oluyor. Bilim, yavaş yavaş herşeyi açıklıyor ve bu açıklamayı ancak kör determinizm kullanarak yapıyorsa, şu halde, herşey kör determinizm yoluyla açıklanıyor demektir.

Kimse açıklanması gereken pek çok, belki de sonsuz miktarda, mesele olduğunu inkâr edemez. Fakat, açıklanması gereken sonsuz mesele bile olsa, bu sınırsız

(*) Question de Spiritualité, Tradition Littéraires; Sayı 6, sf: 23-39.dan çevrilmiştir.

«Zamanımızın en önemli filozoflarından biri, şüphesiz, Raymond Ruyer'dir. 1974'ün sonlarında olay yaratan eserini *La Gnose de Princeton*'ı yayınladı. İleri Amerikan bilimsel düşünce ortamında yeni bir dinsel akımın teşekkül ettiğini açıklıyordu. Bilimsel olduğu kadar dinsel. Princeton ve Pasadena'ya bağlı fizikçi, astronom, kozmolojist ve biyolojistlerce fevkalâde geliştirilmiş bir biçimde ortaya çıkan sonuçlardır bunlar.»

meçhul yolda hiç kimsenin determinist açıklama makinasına direnemiyeceği inkâr edilemez, bu sabittir... Tek karışık nokta her insandaki «ben'in» (nefs'in) itirazlarıdır. O devirde çoğu insan gibiydim, hatâ biraz daha fazla: Vücutta bakımsız, evsiz, aç ve soğuktan tirtir titrerdim. Bu dayanılması zor sefil malzemeler herkes gibi bana da harbin sıkıntısını yükliyordu. Öğrenimimi tamamladığım üniversitede kudreti mutlak bilimsel açıklama makînasını iyice keşfetmiştim, nefsimde bu makinanın silindiri altında yassılmaya karşı koyacak gücü bulamamıştım. Çektiğim acıların sebepleri tamamen açıklansa bile, diyordum, geriye ıstırabım kalacaktı. Makinanın artık hiçbir sırrı kalmasa bile geriye bunu anladığım bir makîna olmadığı, bilimin bana anlattığından başka birşey olduğu kalacaktı. Ne organlarımı, ne hücrelerimi, ne atomlarımı ve ne de bilimin renk ve seslerin ardında incelediği dalga boylarını idrak etmiyor, lâkin ben'de varolan tamamıyla farklı ne

olduğunu bilmediğim bir şeyi algılıyorum.

Bununla beraber kabul etmem gerekir ki, sancıyı duran bu itiraz puslu, açık biçimde ifadesi güç bir itirazdır; gene, biliyorum ki, bu itiraz felsefeden çıkıyor ve bütün filozoflar bunu düşünmeye başladıklarından bu yana aksini söylemekten vazgeçemediler ve bilhassa felsefenin ihtiyatla ele aldığı sahalarda birbirini ardına bilim tarafından kuşatıldığını; şüphesiz bir gün bilimin de böyle kuşatılacağına biliyorum. O halde meçhûlün bana baskı yapmasına izin vermemek, bilim ve içerdiği maddecillîğe güvenmekle yetinmek en iyici oluyor.

İŞİTİLMEDİK BİR ŞEY ESKİDEN OLMUŞTUR BELKİ

Bunların hepsi, şu sırada, yani 1975'te çoğu insana karşı konulması olanaksız gibi gelmektedir. Bunun zıddını düşünenler sadece kendi sezgilerine inanmayı seçtiler. Kimsenin aklına bilmin öte yakınındaki maddecî olmayan bir öz bilgiyi aramak gelmiyordu: Bu onlara abes, bilimsel hareketin tabiatına zıtmış gibi görünüyordu. Bilimsel hareket tesadüf ve kör determinizm tarafından emredilen farazi bir madenin dışında asla anlaşılıyordu. Bilimin doğuşundan, yani eski Yunan'dan bu yana bu böyleydi.

Pekâlâ, bu 2400 yıllık eski rüyeti tamamen tersine çevirecek olan işitilmelik bir şey belki eskiden olmuştur: En özleşmiş seçkin Amerikan bilimi — fizikçileri, astronom ve biyolojistlerin en ileri noktası — bu noktadaki fikrini tanıyamen değiştiriyor ve şimdi maddecî bir bilimsel yorumun imkânsızlaştığını düşünüyor. Maddecî hipotez, diyorlar, sadece belirli şeyleri açıklamamakla kalmıyor, aynı zamanda bilimsel olarak da tutarsız hale geliyor.

Yukarda söylediğim gibi, bugün açıklanamaz durumda olanın yarın açıklanabilir olacağına düşünmek daima makûl olabileceği için, bu öneri hiç te şartıcı değildir. Maddecî hipotez, zıt bir hipotezde birleşmeğe doğru giden çok sayıda sonuçların aksini ifade eder durumdadır; mad-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

deci açıklamaya inatla direnen bu zıt-iptezden hoşnut değil.

MODERN BİR FİLOZOF :

RAYMOND RUYER

Üst düzeyde bulunan araştırmacılar arasında maddeciliğe karşı artan soğukluk hâdisesi öyle inanılmaz görünmektedir ki, bunu bize söyleyenin tetkik etmek gerekir.

Bu kimse Nancy Üniversitesi'nde profesör Raymond Ruyer'dir. Nadir Fransız filozoflarından biridir. Yayınlanmış çeşitli kitapları vardır. Bilim hakkında düşünceler ortaya koyarlar :

«Sibermetik ve İnformasyonun Kökeni (1954); Bilimin Paradoksları ve Otomatizma'nın Sınırları (1960); Hayvan, İnsan, Sembolik Fonksiyon (1964); Bir Stürüktür Felsefenin Ana Hatları (1930); Şuur ve Beden (1937); Psikobiyolojik Unsurlar (1946); Değer Felsefesi (1952); Değerler Dünyası (1948); Neo-Finalizm (1952); Canlı Şekillerin Yaratılışı (1957); Prinieton Gnos'u (1974).

R. Ruyer klâsik filozoflardan değildir. Bachelard, Mond, Teilhard gibi bilimden sözeden değil. Bilginler tarafından okunan bir filozoftur. Halk onu ve J. Merleau-Ponty'yi okuyabilmektedir.

Son eseri, La Gnose Princeton çıktığı zaman bomba etkisi yaptı. Kitap bir devrimin hikâyesi ve kendi doktrininin özeti idi. Bu devrimi, diyor bize, son altı sene içinde, Princeton'da, Palomar dağında ve Pasadena'da fizikçiler ve kozmolojinin en yeni verileri ile meşgul astronomlar yaratılar.

Kozmoloji (evren-doğum bilimi) fizik evrenin tarihini inceleyen bir bilimdir. Fizik evrenin bir tarihi olduğu fikri, işaret edelim ki, eski Yunan'dan beri Batı'nın içine işleyen felsefe bakımından da şaşırtıcıdır. Okul sıralarında gayet ince olarak «ebedi konular» fikrine alıştırmıştık. Bu kanunların faaliyeti elbette her yerde ve dalma aynı kalan eşyayı mevzül olarak tekâmül ettiriyordu.

Evren tasavvurumuz (hayalimiz) dalgaların ardarda geldiği fırtınaların, sâkin düzlüklerin, sıcak bölgelerin, buz dağla-

Evren Ana.

rının müşahade edildiği, ama bütünlüğü içinde ebediyen bir okyanus kalan bir okyanus tasavvurudur.

Böyle olmakla beraber, fizikçilerimiz bu yüzyılın başında, hattâ daha evvelce, böyle bir fikrin çelişik durumlara sebep olacağına dikkati çekiyorlardı. Şayet evren değişmesiz (stable) olsaydı. görünenlerin hiç biri görülmezdi. Meselâ (bu Olbers'in ünlü paradoksudur) pek iyi bildiğimiz yıldızlı gece manzarasını açıklamak imkânsız olurdu. Gök her yönde beyaz olacaktı, hiç kimse de onu göremeyecekti. Zira ısı sınırsız olacaktır ki, bu da duygusuzdur. Mach, Einstein, de Sitter ve Minkowski'ye ait öteki muhakemelerde, imkânsızlığa ulaşmadan. fizik kanunlarını sınırlamaksızın acele sonuç çıkarılamıyacağını göstererek aynı cinsten çelişiklere varyyorlardı. O halde bu sınırlar üzerinde düşünülmeğe başlandı.

Sadece muhakemeydi bunlar. Ama be-

lirgin tahminlere götürüyorlardı. Sen yarım-yüzyıl boyunca bu tahminler, ardından teyit edilemeye başlayacak. Önce Amerikalı astronom Hubble'ın çok uzak-taki yıldızların kırmızı renge kaymalarına ait büyük keşfi evrenin genişlemesi tecrisini doğruladı. Bu renk kayması, uzaklıkla orantılı olarak, fevkalâde basit şekilde Olbers'in paradoksunu çözdü: Belirli uzaklığın ötesinde kayma sonsuzdur ve hiçbir ışık bize ulaşamaz. İşte bu pek basit sebepten dolayı gökyüzü siyahtır. Bu kozmolojik yer değiştirme (kayma), delli yoluyla nitelendirildi, çünkü o kozmik tarihin maddesel realitesini kanıtlıyordu. Şu son senelerdeki aynı tabiatta (hesapla tahmin edilen ve önce fantezi olarak nitelendirilen) başka bir vak'a: gökyüzünün her yönünden eşit miktarda gelen zayıf termik bir ışınının (izotop) varlığı, keşfedildi. «Büyük patlama» (yani evrenin başlangıcında, ilk dehşetli bunalımda meydana gelen ilk patlama) ipotezi hariç, hiç kimse böyle bir ışınımı tahmin edemiyordu.

Ayrıntılara girmeyelim. Ruyer ve J. Merleau-Ponty bunları eserlerinde anlatıyorlar. Ruyer'ın sözünü ettiği fikirlerin, astrofizik ile bilimlerin tümünü aşır geçmesine rağmen neden astrofizikçilerde doğmuş olduğunun sebeplerini onlar bize açıklıyorlar veya daha iyisi astrofizikçiler bu fikirleri neden anlatamıyorlar. Çünkü aynı anda Ruyer'in bahsetmediği başka bilgiler de aynı tabiattaki meseleleri birbirleriyle karşılaştırıyor ve karşılaştırmadan, aynı sonuç ve aynı ihtiyatlıkla maddeciliğin reddini çıkarıyorlar.

YERİNE KONAN BİLGİ

Şimdi. Ruyer'in sözünü ettiği ve kendisine bilginler tarafından «Princeton Gnoz'u» ismiyle sunulan bu fikirleri gözden geçirelim.

Klasik gnoz, devrimizin başlarında putpereslik sona ererken bazı yahudi ve hristiyan ortamlarda İskenderiye'den yayılmaya başlayan bir düşünce ekolüdür. Hristiyan, yahudi ve putperesler de Gnoz: «Dünya Ruh'un hâkimiyeti altındadır, Ruh tarafından ya da temsilci Ruhlar tarafın-

dan yapılmıştır. Ruh bir direnç, bir karşıt bulur. Madde insan, bilim yoluyla, ama yüksek bir bilim yoluyla kozmik Ruh'a ulaşabilir ve zeki olduğu kadar bilge durumunda ise Kurtuluşa da erebilir.»

Bu, eski gnoz'dur.

«Princeton gnoz'u, şüphesiz bu kadar sâde tarif edilemez. Bilginlerin anlayışına göre bu gnoz genellikle konu olarak olaylara sahip olan deneysel bilimin tümünü yüklenir. Fakat. bir ayna gibi, herşeyin olay (fenomen) olduğunu ileri süren bilimin postülasını (mevzuasını) ikiye ayırır. Tersinden bakılırsa, herşeyin olay olduğu çok doğrudur, ama şuurun açıkladığı bir bölge de mevcuttur. Var olan herşey, öncelikle kendisi (şuur) tarafından görülmüştür; ayrıca, kendinin, (şuurun), dışında olay ve maddeyi görmüştür. Günlük örnek ve yaşantı (vécu) kuşkusuz insandır. Kendini içsel olarak görür, varlığının şuuruna sahiptir. Bütün öteki insanları ve tüm evren gerçeklerini gördüğü gibi, kendi vücudunu da dış obje olarak görür. Fakat beşer şuurunun, yaşantı örneği madde evreninde varsayılan gayri-şuur (enkonsiyans) içinde müstesna bir sır, tekil bir vak'a (olgu) değildir. O her realitenin örneği, anahtarıdır. Varolan herşey, insan gibi, şuurdur.

Bulut, ırmak,taş ve yıldız insan gibi bir «ben» (bir zamir) sahibi değil midir? Değildir elbette! Çünkü bu varlıklar sadece tıpkı sırtındaki insan kuyruğu gibi geçici varlıkların biraraya gelişinin meydana getirdikleri manzaranın tesirleridir. Bedenimiz gibi organize değildirler. Bitki, hayvan, atom, molekül. tanecik vs., gibi bütün bu varlıklar da, evet, bir yer, bir «ben» bir «şimdi-burada», bir şuur sahibidirler.

Kuşkusuz yıldız, kaya ve dalga da bilimin keşfedip incelediği bir organizasyonu ortaya koyarlar. Ama bu organizasyon bir lisan değildir. Anlamalı bir söylevin akışı gibi, bir dizi ihtimali olmayan hâdiseyi gerçekleştirmez. Bir «ben» den mahrum varlıklarla hakiki varlıklar arasında, masa üzerine yığılmış beşyüzbir

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

matbaa harfi ile Tolstoy'un bir romanında dizelenmiş aynı harfler arasındaki fark gibi bir fark vardır. Bu romanın bir «ben'i» olması demek değildir, ama Tolstoy ve okuyucu da bir «ben» vardır.

Buna göre, ilk apaçıklık (évidence), bilimin (ters olarak) tasvir ettiği evrenin düşünceden, şurardan, «ben» ve mevkiden imal edilmeğe yönelik (meyilli) olduğudur.

Ruyer'in zikrettiği gnostiklerin ifadelerine göre düşündüğüm için evren de «düşünüyor» (it thinks) düşüncemin teyit ettiği çürütülmesi imkânsız düşünme meylli, Hubble sabitesi, antropi artışı gibi kozmolojik bir sabitedir. Biyolojik tekâmül uzun bir roman yapımıdır, bir romandır. Gördüğüm, düşündüğüm, yaşadığım, öldüğüm vak'a (fait-olgu) ile kozmolojinin yöneldiği vak'a arasında sıkı bir bağ vardır. Bu bağ evrenseldir ve benim iki cepheli varlığım (dış bedensel ben ile düşünülen ben) bana onun tabiatını açıklar. Bu bağ özellikle, şurardan dolaydır: ölmem dolayısıyla ölen ilk beden hücreleri, ilk hücrelerin hayatın sonucu olarak ortaya çıkışından bu yana ilk kez ölmektedirler. Ve hattâ, gnostiklerin dediğine göre, uzun kozmik çocukluk süresince, hayat şartlarını yaratan «ilk patlamadan» bu yana ilk kez ölmektedir. O halde hayatın başlangıcından beri «düşünüyor».

Princeton gnoz'u gerçekten bir gnoz'dur. Onda ne İsa vardır, ne de Omega noktası. Bu bakımdan Teilhard de Chardin'in gnoz'u ile yüzeysel bir bezeşim vardır. Amerikan gnostikleri ilimden daha öteye gitmiyorlar ve ilimden başka birşey de talep etmiyorlar. İnsan ancak ilim yoluyla kozmik düşünceye yaklaşabilir: Bu da gnoz'dur. Bilim evrenin lisanı olan ilk düşünceyi çözüyor. Ama nasıl tüm varlıkların bir düzyüzü, bir tersyüzü (endroït et envers) varsa, tersine bilgi olan bilim de keşfettiği çözümlenmiş lisanın düz tarafına geçişi istemektedir. Bu düz-tarafa geçme bir iştirak davranışdır.

Ruyer'in dediği gibi bilimsel gnoz'un

kalbi olan bu iştirak fikri üzerinde bir an duralım:

Felsefi olarak elbette yeni değil. Spinoza'nın felsefesinde bunu gelişmiş olarak buluruz. Preclus «İlâhiyatın Unsurları» isimli kitabında cesur şekilde bu fikri geliştirdi. Ama Preclus tılsıma, sihirli taşlara, büyü kadına inanıyordu. En modern bilim, ilk görünüşte, kendi zihniyetinden bu kadar uzaklaşmış, batıl inanca bu kadar kirlenmiş bir fikirde ne bulabilir? Biz bundan esas olarak gnoz'un yeniliğini ölçecek ve maddeci iman ile Teilhard'ın felsefesinden olan uzaklığını anlayacağız.

İŞTIRAK VEYA İLÂHİ NİYET ŞUURU

Ruyer önce şunu söylüyor, iştirake örnek olarak: İğgüdüsenden gelen dürtüyü tamamlayan hayvanın çılgınca sevinci (Ruyer, gnoz'un bir yarı-gizli düşünce okulu olduğunu söylüyor ve okulun gnostiklerinden hiç söz etmiyor. Ama Cambridge'li Prof. Thorpe'u ve ötekileri zikredebiliriz.). Genellikle hayvan yaptığı şeyi gerçekten bilmez, yuvasını koruyan kuş kendi soyunu sürdürdüğünün katiiyen şuurunda değildir. Ne yavrularının geleceğini düşünür, ne de kişiliklerini, yuvanın yanında kımlıdayan her şeye güdüsüyle hücum eder, şiddetle onu kovar.

Kuş tamamladığı ve etolojist'in keşfettiği amaçları hiç bilmez. Tersine, Tinbergen mavi martı hakkında mavi martıdan son derece fazla bilgiye sahiptir. Ama mavi martının yüz tarafına (endorit) gelince, bu kuş dünyayı herkesden iyi bilir.

Gnostiklerin hayvanlardaki «iştirak» dedikleri şey, hayvanları iten kuvvetin aniden parlayan şuurudur, bilgisidir. Kuş, yuvasına düşmanca gelene karşı hücum etmek gereğini öyle kuvvetle duyar ki, genellikle bu uğurda ölür. Bu «iştirak» şuuruna başvurmak neden? Çünkü, sonsuz tekâmül çizgisinde, kuş, içsel olarak, sıyrılmış küçük noktayı tam şuurlu olarak görür. Bu noktada kuş (pek düzenli fiille-riyle) kendini aşan bir niyeti (dersein) tamamlar: Şuuru, vardığı mütevazı sınır-

lar içinde dünyanın ebedi niyetini aydınlatır. Kuşun şuuru, romanın imajını yakalamak için, içsel olarak, ama dokunaklı bir şiddette, yazılmakta olan kelimeyi, bu tek kelimeyi yakalar. Tüm varlığı ile ebediyen süren romanının terkibine, katiyen okuyamaması ve hattâ hissetmemesine rağmen katılır.

Fakat, diye uyarıyor Ruyer, birbirlerine gülümseyerek, el ele bakışan bu iki genç, onları birbirine iten ebedi niyetin şuuruna daha mı fazla sahipler? Jülyet'in Romeo'su, merdiveni tırmanırken, bütün varlıkların «ilk patlamadan» bu yana tırmanmaktan vaz geçmedikleri şu öteki merdivenin sonsuzluğunu acaba hissetti mi? Bununla beraber, ölümüne sebep olacak bir canlılıkla, bilinmeksizin tamamladığı asıl bu sonuncu basamağın plânıdır. Hayatının kısa aydınlığı içinde, tüm varlığıyla, kendini sonsuz olarak aşan kozmolojik doğuma iştirak etti.

ZİHNİN BAĞDAN KURTULMASI :

Bu iki örnekte akıl ve zekâ büyük evrensel niyete (ilâhî murada) iştiraktan çıkarılmaşa benzer. Ama hayır. Tam tersine. Çünkü, evrensel tekâmülün gözlenebilen son bölümü biyolojik tekâmülün tetkiki bunu bize gösteriyor. Gördük ki, biyolojik tekâmül karşı konulması olanaksız bir şekilde düşünceye, «daima daha fazla düşünceye» doğru gidiyor. Akıl ve zekâ, evrensel tekâmülün, sonsuz akışı içinde, yeni bir sahfanın (tersyüzün) çözülmesinin başlangıcını, bilimsel hareketin asıl eserini işaretler. Evrensel realiteye bu yeni el koyma tekâmül akışı içinde, Ruyer'in «zihnin bağdan kurtuluşu» (déficelage-ubundling) dediği ve kendisi de yeni olan bir vak'a sayesinde yapılır. Bu fikri anlaşılır hale getirmek için, Ruyer ordinatör imajından istifade ediyor. Bütün hesaplar muhakeme ve ordinatör ameliyeleri fizik organizasyonunu hiç bir şekilde değiştirmeden — kullandıkları uzun süre harıç — kendi üzerinde geçer. Emrine yeni bir ordinatör verilince onun üzerinde daha evvel yapmasını öğrendiğim ameliyeleri yapmağa başladım, sonra, yavaş yavaş

imkânları makinada şüphesiz önceden mevcut, ama yapıcısının düşünemediği kadar endan müstakil yeni buluşlara ulaşırım.

Piyancıyı alalım meselâ: Mozart'ın piyanosu Schuman tarafından çalınabilmişti. Ama Viyana Karnavalını 18. Y. Yılda çalmak imkânsızdı, çünkü piyano dışsal bir çalgı âleti tekâmülünün müzikal kültür değişiminin sonunda ancak ortaya çıkabildi.

Ordinatör ve piyancıdan bir diğer âlete, insan beynine geçelim. Arşimed'in beyninde logaritmik fonksiyon imkânı elbette vardı. Wells'in zaman makinasıyla eski çağa gönderilen 1975'lerin bir lise mezunu, Arşimed'e, bu fonksiyonu 15 dakikada izah edecektir. Ama fonksiyonun Arşimed'in beyninde kendiliğinden belirmesi imkânsızdı. Zira fonksiyon bir lise öğrenimi sırasında ancak hatırlanabilir.

Beyni âlet olarak kullanan falanca «ruh» çağrılrsa, bu falancanın beynin maddesel bağından tamamen (ya da büyük nisbette) kopmuş olduğu tespit edilebilir. Bağdan kopmuş, ama eski gnoz'un öğrettiği gibi hiç bağımsız değil; eski gnozda ruh geri bedende mahpus bir varlıktı : piyanoda mahpus olmak şöyle dursun Chopin müziği piyanosuz mevcut bile olmaz. (*)

Kültürel tekâmül de bir tekâmüldür. O da bir roman yazıyor. Ve bu roman aynı romandır, ilk kelimesi «ilk patlama» olan büyük romanın hızlanış devamıdır. Ona (kültürel tekâmüle) iştirak ederken büyük kozmolojik eserin yazılmasına iştirak ediyorum. Benim iştirakim hayvanın iştirakini aşıyor, öyleki ruhun onunkinden daha ziyade koparmış durumdadır.

Eyleyce, diyor Ruyer'in gnostikleri, bilgi «yüz-teraf'a» iştirak etmekle tekâmül yolunun içinde bu alanların geliştiği, giderek karmaşıklaşan organizasyonu yarattığı ölçüde, gitgide genişleyen alanlarda çoşar, şahlıdır». Burada mistik tecrü-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

(*) Chopin'in eserleri sırf piyano için yazılmıştır.

be yer alır, gnostikler ilk yorumu, tecrübe-yi yaşayanların tekrarladıkları ifadeler ile bilimin verilerini uzlaştırmak yapıyorlar.

Mistiklerin, mistik tecrübelerinin psikolojik bir açıklama, biyolojik bir bakışla ifade edilmesinden neden korksunlar? Oysa gerek psikolojik, gerekse biyolojik vak'alar büyük niyeti (muradı) iktiva etmektedir. Şayet mistik kendinde bazan bu büyüklük niyeti yakalıyorsa iddia edildiği üzere, gerçekten ilâhîlik söz konusudur. Mistik, bütün gnoz'un asıl tezine uygun olarak, her varlıkta önceden mevcut olan ve dinlerin tanrı ismini verdikleri düşünceye gerçekten iştirak ediyor.

YENİ AMERİKAN GNOSTİKLERİ KİMLERDİR?

Ruyer, bize, Amerikan gnostiklerini, Londra'da yapılan bir kongre vesilesiyle, tesadüfen tanıdığını söylemektedir. Ruyer, Princeton, Pasadena ve Mant Wilson'da bulunan gnostiklerin güven ve içtenliğini yavaş yavaş kazandı; şu sıralarda birkaç bin kişi bunlar. Eski gizli cemiyetlerin «sırrı» söz konusu değil, onların düşünce topluluğu ihtiyatlı (ağzı sıkı) davranıyor, şimdiye kadar düşünceyi yayınlamadılar (ama, yayınlanacak diyor), yeni katılanlara hiç bir baskı yapılmadan (prosélytisme) topluluk yağ lekesi gibi genişlemekte, yayılmaktadır: Birinci sınıf fizikçiler biyolojistler, her daldan düşünürler ve hattâ sorumlu mevkide bulunan kilise adamları giderek bu topluluğa katılmaktadırlar.

BUNLARIN HEPSİ DOĞRU MU

Eğer bunların hepsi doğruysa, Amerikan bilimsel zekâsının nâzik çiçeği şimdiki halde hâkim durumda bulunan ve ikibin beşyüz yıldan beri bilimsel zihniyetin doğuşuna doğru tırmanan bir tekâmülün sonucu olan bütün büyük ideolojik sistemlerden tamamen kopma durumundaki bir kavramı açığa vurmaktadır.

Ruyer'in kitabı düşünce tarihinin en önemli olaylarından birini bildirmektedir.

Ama doğru mu? Amerika'da «Princeton Gnos'unun» hiç işitilmediğini öğrendim. Ruyer'in kitabını okurken ancak haberim oldu. Fakat, öte yandan, Princeton'da Pasadena'ya da tanımıyorum. Hakikâten Princeton gnoz'u mevcut ve ihtiyatlı olmaktan hoşlanıyorsa, Stanford veya başka bir isim altında da pekâlâ gizli kalabilirdi. Özellikle Ruyer'in ortaya serdiği tüm fikirlere benzer fikirler özel felsefi konuşmalarını günlük ekmeği gibidir, halk bazan Amerikalı araştırmacıların arasına girer.

I. J. Good, 1962'de, (Le Lavant Spéce) isimli bir kitap yayınladı. Bu kitapta her daldan bilginin gayet soğukkanlılıkla telepatî, melekler, cehennemin görünüşü üzerinde tartıştığı görülür. Bu kitabın 1962'deki cüretkârlığı, şimdi pek ılımlı karşılanıyor: Bu arada, Berkley'de 1964'den itibaren zihinsel depremler oldu, biz bunu ancak 1968'de, garip politik değişimler olarak gördük. 1975'de kurulmuş bir üniversite kitaplığını ya da kitap evlerinden birini ziyaret etmek pey faldalı bir tecrübe olur, bizler için. Ben gözlerime inanamadım. Bu kitapları kullananlar bilimin maddeci yorumunu hiç bir şekilde ciddiye almamaktadırlar, bu apaçık. Bu kişiler yarının dünyasını hazırlıyorlar.

HAKİKÂT ÜZÜNTÜ VERMEYEBİLİR

Princeton gnos'u Amerikan üniversitelerinden işitebildiğimiz kadar iyice yapılanmış, kurulmuş ve ihtiyatlı bir rivayet halindedir. Bu gnostiğe hemen girmek biraz zor. Ruyer'in ortaya serdiği aynı maiyetteki fikirlerin şimdi Amerikan bilginlerinin alıştıkları düşünce konusu olduğundan emin olabiliriz. Bunların arasında bir hafta geçirmek ve yeterli İngilizce bilmek kâfidir. Princeton gnosu ile diğer gnoslar Amerika'da yeşeren spiritalizm arasında Ruyer'in gnostikleri adına bir fark görüyorsam, bu aşırı tutuculuk olacaktır. Meselâ, dendiğine göre, yeni gnostikler Rhine'nin kendi deneylerini iyi yönettiğinden şüpheleniyorlar ve bu sebepten parapsikolojiyi genel olarak reddedi-

yorlar. Bu meseleyle ilgili olarak kendilerine soru sorduğum bilginler Rhine'a hiç aldırıyorlar, çoğu onu okumamış bile. Kendileri bizzat deneyler yapıyorlar. Cambridge'den Fizikçi Tes Bastin Uri Geller ile deneyler yaptığımı saklamıyor.

Princeton gnosu ilmin yorumlanmasında maddeciliği reddetmektedir. Maddeciliğin başarısızlığı sabittir. Aynı kimlikteki hareket sosyalist ülke bilginlerinde, özellikle Rusya'da da vardır.

Princeton gnos'unun farkı yüksek seviyede işlenmiş oluşudur. Bu gnos, bir mantık ve yapı içinde bütün bilinenleri toplayan hakiki bir dünya sistemidir.

Sistem açıktır: yukarıya, ruha, ıls-

tiln-insana-beşerî. olmayana doğru açıktır. Belki bu sistem, yeni fenomenleri önceden görmeğe, kestirmeğe izin vermediği için bilimsel bir teori değildir.

Bilinen olayları, özellikle kozmolojik ve biyolojik olayları daha iyi anlaşılır hâle getirdiği için akla çok yakındır, insana varolmak mutluluğunu getiriyor.

Sistem şüphesiz benim değil, talihi ne olacak bilmiyorum. Ama mutsuz ve soğuk dünyamızda, diğer filozofların bize sunduğu tatsızlık ve en acı yakınmalara karşın Princeton gnos'unu saygı ile selâmlarım. Herşeyden önce, hakikât hiçte hüznü olmayabilir.

Tasıs tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

LÜTFEN ABONENİZİ YENİLEYİNİZ

P.K. 1157 — İstanbul. 60 TL.

EURENDE YALNIZ DEĞİLİZ

UFO Mantığı

● Dr. Daniel W. FRY, Ph. D.

Tanımlanamayan uçan objeler konusunda yazı yazarları iki ana guruba ayırmak mümkündür. Birinci guruptakiler UFO olaylarına büyük bir şevkle inanmalar gurubudur. Karşı guruptakiler ise dünyaya ve olaylarına yukarıdan bakan ve hiçbir şeyin görüldüğü gibi olamayacağını kabul eden septikler gurubudur.

Her yazar makalesini veya kitabını kendi görüş açısından yazar, aynı zamanda da kendi görüş ve durumunu ortaya koymaya çalışır. Bu gibi çalışmalarda, bu bakımdan bir miktar tarafsızlık normal olarak bulunur. Bu tarafsızlık ya da heyecansızlık faktörü olmamış olsaydı, halkın zihninde meydana gelen karışıklıklar önemli bir miktar azalmış olurdu.

Karşı guruptan olanların durumları esas olarak aşağıdaki gibidir:

Birinci guruptan olanlar bilirler ve göstermeye çalışırlar ki, dünyamız daha başka dünyaların zeki varlıkları tarafından zaman zaman ziyaret edilmekte ve devamlı olarak da gözetim altında bulunmaktadır. Eğer bu zan doğru ise, hiç şüphesiz o insanların bilimsel (muhtemelen de genel gelişimleri) bizimkinden çok daha üstün bir seviyede olması gerekir. Biz kendi menfaatimiz ve gelişmemiz bakımından onlarla irtibat kurmaya, onların durumundan yararlanmaya çalışmalıyız.

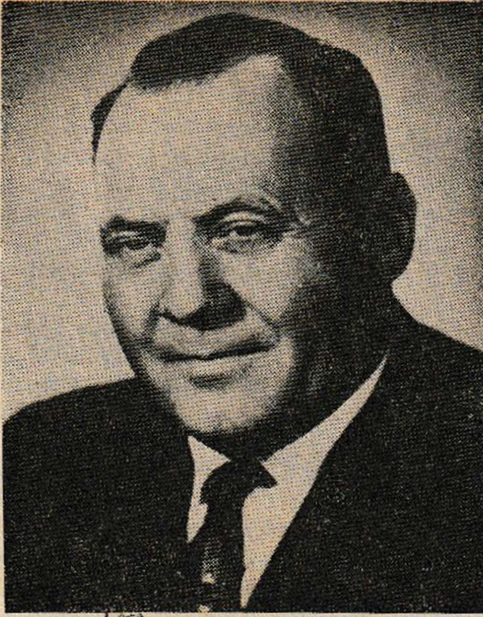
İkinci guruptan olanlara göre bütün bunlar saçmalaktan başka birşey değildir. Zira böyle varlıkların dünyamızı ziyaret etmiş, etmekte olduklarına dair açık delil-

ler yoktur. Böyle zeki varlıklar evrenin herhangi bir tarafında bulunsalar bile, herhalde dünyamızdan çok uzaklarda olmaları gerekir. Çok uzakta bulunmalarından dolayı da, bizim dünyamızı gözlemek ya da ziyaret etmek gibi bir merakları olmamaları gerekir. Bu gurubun sık sık ileri sürüldüğü diğer bir düşünce tarzı da, yayınlanmakta olan UFO raporlarının (hepsinin) birbirinin aynı komik haberler veya dünyaya ait tabii olaylardan ibaret olduğudur.

Her iki gurubun görüşleri ne olursa olsun, gerçek, bu iki aşırı düşünce tarzının ortalarında bir yerinde bulunmaktadır. Bu makalenin amacı her iki tarafın görüşlerini burada tartışmak ya da herhangi birisinin diğerine üstün göstermek değildir. Fakat bu görüşlerin mevcudiyetiyle ortaya çıkan soruları tarafsız olarak aydınlığa kavuşturmaya çalışmaktır.

Dünya atmosferinde alışıktığımız bir cisim gözleendiğinde, böyle bir olayın tabiatı alışık olduğumuz olayların özellerine pek uymuyorsa, bazıları tarafından bu objenin başka dünyaların sakinlerini bizim dünyamıza getiren bir uzay aracı ihtimali ileri sürüldüğünde, böyle bir öneri birçok kimselerin EGO'larında bunu reddetme veya çürütme eğilimlerine sebep olacaktır.

Birçoklarımız, aldığımız eğitim sonucu, dünya insanının evrenin en üstün varlığı bilmekteyiz. Ve yine bize şimdiye kadar öğretildiğine göre inanmaktayız ki, ev-

Dr. Daniel W. FRY.

renin yaradılışının sebebi de yine bu üstün (?) dünya insanının kendisidir. Evrenin başka yerlerinde dünya insanından daha üstün varlıkların bulunması ihtimali yu- karıdaki görüşlü kökünden sarsacaktır. Böyle bir ihtimalin akıllarda dolaşması, dünya insanını hiç değilse sonsuz tekâmül merdiveninde bir basamak aşağıda göste- recektir. İşte böyle bir basamak aşağıda bulunmak birçoklarının EGO'larının kabul edemeyeceği bir durumdur... Dünyanın ötesinde süper ırkların mevcudiyeti ihti- malini kabul edebilenler de vardır. Fakat bunlara göre o üstün insanlar dünyadan o kadar uzaklardadır ki, dünya insanı ile uzaktan veya yakından hiç bir ilgileri yoktur.

Modern ilim adamlarının mühim bir yüzdesi bu kategoriye girer. Günümüz ast- ronomlarının pek çoğu arz-dışı hayat ve zekânın istatistik ihtimalini kabullenmek- tedirler. Onlar böyle bir ihtimali, en azın- dan dünyadan birkaç ışık yılı uzakta bu- lunduğu sürece varsayabilirler. Fakat bu arz-dışı zekâ temsilcilerinin dünya st- rosferinde dolaştıklarının delilleri ortaya

çıkılmaya başladığı zaman, durum birden değişir ve bunun belirli bir mantık silsi- lesi içinde açıklanması gerekecektir.

«Beşer EGO'su beşer idrakine (anla- yışına) en büyük engeldir.» diye bir söz vardır. Bununla birlikte insanlı ay yolcu- luklarının başlamasından sonra pek çok insanın düşüncesinde değişmeler meydana gelmiştir. Artık herkes rahatlıkla düşün- bilmektedir ki, önümüzdeki yıllarda dünya insanlığı uzayın derinliklerine doğru nü- fuz etmeye devam ettikçe yeni nesillerde devamlı olarak uzay yolculuklarına katı- lacaklardır. Eğer dünya insanı bunu yapá- bilirse, uzayın derinliklerinde bizden daha ileri uygarlıklar bunu şimdiye kadar ni- çin başaramasın?

Günümüzde bu şekilde düşünmeye başlamış olan insanların sayısı gittikçe artmaktadır. Yani, dünya insanı evrende tek başına değildir ve zekâ sahibi hayatın (canlıların) en üstün örneği olan duru- munda da değildir.

Dünya bilgileriyle açıklanması ko- lay kolay mümkün olmayan uçan objelerin dünya semalarında görüldüğüne dair ra- porların yoğunlaşmasından sonra bu gibi- leri reddedemedikleri olayları inkâr etmek yerine artık kendi kendilerine ya da ko- nuyla ilgili bulunan tanıdıklarına sorular sormaya başlamışlardır. Hemen hemen çoğu birbirine benzeyen bu soruları bir- kaç gurupta toplamak mümkündür. Bu soruların pekçoğu basit bir tarzda direkt olarak cevaplandırılmaz. Zira sorunun soruluş tarzından, soru sahibinin bazı problemleri olduğu anlaşılmaktadır. Örneğin, bu sorulardan bir tanesi genellik- le şu tarzda sorulur :

«Eğer bu tanımlanamayan uçan obje- ler gerçekten uzay araçlarıysa ve dünyaya mensup olmayan zeki insanlar tarafından yapılmış ve kullanılmakta iseler, nereden gelmektedirler?»

Bu sorunun soruluş tarzından anlaşıl- maktadır ki, soru sahibinin kafasında (UFO'ların menşei olarak) bir tek kaynak bulunmaktadır. Halbuki, bilimsel çevre- lerin genel kanısına göre sadece bizim ga-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

laksimizde bizimkine benzer hayat şartlarına sahip yüzbinlerce gezegen bulunmaktadır ve bunların içinden pek çoğu da bizim medeniyet seviyemizin çok yukarılarında bulunmaktadır. İlim adamlarımızın bu hipotezlerinin doğruluğunu kanıtlayacak pekçok delil bulunmaktadır. California, Uasadena'da çıkmakta olan «Associated Press», 13 Eylül 1964 tarihli nüshasında şunları yazıyordu :

— «Dünya insanı kadar zeki yaratıklar Samanyolu galaksimizdeki binlerce gezegende bulunabilirler. Hayat için gerekli olan şartlar bizim tahminlerimizden çok ötesinde değişik tarzlarda tezahür edebilir.» demektedir, zamanımızın önde gelen ilim adamlarından biri.

NASA tarafından finanse edilen çalışmalarından sonra California Teknoloji Enstitüsü Jeo-kimyageri Harrison Brown şunları söylemişti :

«Samanyolu'nda yüz milyonlarca gezegen gözönündeysen bunların her birisinin hayatveren güneşlerinin ışınları altında bulduklarını düşünen bir kimse dünyaya insanının Saman Yolu içinde tek başına bulunmadığı sonucuna varabilir. Böyle zeki hayat formlarının delillerinin aranması kârlı ve heyecanlı bir iş olacaktır.»

Unutulmamalıdır ki, yukarıdaki satırlar sadece bir tek ilim adamının kişisel görüşleri değildir. Sorun derinlemesine bir çalışmada bulunmuş olan dünya ilim adamlarının vardığı sonucun, içlerinden biri tarafından açıklanmasıdır.

Bu bakımdan arz-dışı hayatın bir tek kaynaktan gelebileceğine ait mevcut görüşümüz, tüm Samanyolu Galaksimizde teşmil edilmelidir.

En çok sorulan sorulardan ikincisi uzay yolculuğunun lojistiğiyle ilgili bulunmaktadır.

«Tahayyül edilmesi bile zor olan ışık yıllarınca uzaklıkları nasıl ve hangi hızla aşılıp gelmektedirler? Bu zaman süresince uzayda ne yerler, ne içerler, nasıl teneffüs ederler? Bu korkunç akselerasyona (hıza) nasıl dayanabilmektedirler?»

Bu ve buna benzer düzinelerle soru

uzaylıların bizim taklit edemeyeceğimiz, hattâ anlayamayacağımız yeteneklere sahip olup olmaökları hususuyla ilgili bulunmaktadır.

Bizim bilimsel yeteneklerimizin her yıl genişlemekte olduğu gibi, bizim bugünkü durumumuzdan çok daha ileri seviyelerde bulunan bir ırkta bizler tarafından tahayyül edilmesi bile mümkün olmayan yetenekler, imkânlar söz konusu olabilir.

Astronomik bir gerçek olarak kabul edilmektedir ki, galaksimiz içinde güneşimiz genç yıldızlardan birisidir. İstatistik olarak ortada bulunan bir gerçek daha vardır ki, o da : Galaksimizdeki gezegenlerin hepsi değilse bile, çoğu bizden çok daha uzun gelişme süreleri geçirmişler, dolayısıyla da bizim henüz geliştiremediğimiz hattâ tahayyül bile edemediğimiz yetenekleri geliştirmiş ve onları kullanır durumda bulunmaktadırlar.

Üçüncü tip sorular daha ziyade dünyaya inmiş bulunan uzaylılarla ilgilidir ve genellikle şu tarzda sorulur :

«Bu gözlemleri yapılan objeler gerçekten arz-dışı varlıklar tarafından yapılmış ve onlar tarafından kullanılmakta olan uzay araçlarıysa, varlıklarını niçin daha mantıklı bir şekilde ortaya koymazlar. Örneğin, niçin Beyaz Sarayın bahçesine inerek görüşmek istediklerini bildirmezler?»

Bir kısmı da şöyle soracaktır : «Pantogan'a uzay araçlarıyla gelip, dünyalılarla ticarî ilişkiler kurmak istediklerini açık olarak niçin ortaya koymak istemezler?»

Bir gurup insan da şu husus üzerinde duracaktır: Mademki onlar bizimkinden çok daha ileride bir bilimsel belge ve gelişim içindeler, öyleyse onların bizim karşı koymaya bile cesaret edemeyeceğimiz çok üstün silâhları da vardır. İstediklerini kolaylıkla elde edebileceklerine göre bizimle ticaret yapmalarına da gerek kalmayacaktır.

Yukarıdaki soruları ve görüşleri direkt olarak cevaplandırmaktansa, bir analoji yaparak, uzaydan gelen bizden üstün

bir varlığın dünyaya indiği zaman içine gireceği pozisyonu gözümüzün önünde canlandırmaya çalışalım. Böyle bir analogi ile yukarıdaki ve ona benzer soruları cevaplandırmak oldukça kolaylaşacaktır. Scrunun cevabı kendiliğinden zihinlerde canlanacaktır.

Dünyada en azından (biri güney Amerika diğeri orta Avustralya'da olmak üzere) iki bölgede daha henüz ok-yay silâhını keşfedememiş ilkel toplumların bulunduğu gerçeğini hatırlayarak düşünmeye başlayalım. Eu ilkel toplumlar, medeniyet merkezlerinden kuş-uçuşuyla birkaç saatlik mesafelerde bulunmalarına rağmen, hâlâ taş devrinde yaşamaktadırlar ve bizim medeniyet seviyemuzden 15-20 bin yıl gerilerde bulunmaktadırlar.

Onlar hakkında pek fazla bir bilgimiz bulunmamaktadır, zira buldukları yere şimdiye kadar birkaç kâşif ya da misyonerlerden başka kimse gitmemiştir. Bunların arasında henüz yazıyı bile keşfedememiş sadece sözlü anlatımla yetinen kabileler de bulunmakta olduğunu kâşiflerin raporlarından anlamaktayız. Bu ilkel toplumların bizlerden haberi olmadığı gibi, anlatırsa da durumumuzdu anlayacak vaziyette değildirler. Bizim ise onların yaşamakta olduğu bölgeler üzerinde de uçabilen jet uçaklarımız vardır. Böyle bir

cangılın ortasında yuvalanmış bir ilkel toplum düşünelim. Avcılarından bir tanesi yaraladığı ve kovalamakta olduğu bir antilopun peşinden koşarken köyünden epey uzaklaşmış ve ormanın ötesindeki ovaya çıktığı bir sırada yükseklerden geçmekte olan çift motorlu bir jet uçağına şahit olsun. Farzedelim ki, uçak o sırada oldukça alçaktan geçiyordu ve bizim ilkel avcı da böyle bir şeye ilk olarak şahit oluyordu. Köyünde de şimdiye kadar böyle birşey gören yoktu. Uçağın geçişinden sonra kendisini toparlar toparlamaz, eşsiz hikâyesini anlatmak üzere koşa koşa köyün yolunu tutacaktır.

«Arkadaşlar, bugün pampada avlanırken korkunç bir kuş başımın üzerinden uçtu. Bir kuş ki, içimizden hiçkimse öylesini görmemiştir. Hemen hemen 60 metre kadar kanatları vardı. Kocaman vücudu ve kanatları güneş altında, sanki gününğün gibi pırl pırl parlıyordu. Kanatları devamlı olarak açık bulunuyordu. Kanat çırpmadan gök gürültüsünü andırır bir sesle uçuyordu ki, duysanız yer-gök sarsılıyor zannederdiniz. Ayrıca kuyruğundan da sınısıyah bir duman çıkmaktaydı!»...

Büyük bir ilgiyle arkadaşlarının anlattıklarını dinlemekte olan kabile saklıları heyecanlı avcının son cümlesini de işittikten sonra üzgün üzgün başlarını sallayacaklar ve, yaşlı ve bilge geçinlerden birisi muhtemelen şöyle konuşacaktır:

«Bak, Joe, sen şimdi hiç vakit kaybetmeden kulübene gitsen de, bir uyku çöksen nasıl olur? Ben arkadan sana şifalı sudan göndertirim, ama bu konuşmalarınla sen bize de adetâ hakaret etmekte. Biz bu bölgedeki kuşların hepsini biliriz. Onları yıllarca gözledik ve avladık. En büyükleri akbabadır ve kanatları da açık vaziyette 2,5 metreden fazla değildir. Fakat hiç bir kuşun da senin anlattığın gibi 60 metre kanadı yoktur. Kuşlar çeşitli renklerde olur, ama gümüş renkte olanı da yoktur, canım. Bütün kuşlar, süzülürlerken bile kanat çırpırlar, yönlerini tayin edebilmek için... Çeşitli kuşların de.

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

gişik değişik sesleri ve gürültüleri vardır ama hiç biri devamlı olarak gök gürültüsünü andırır ses çıkaramaz. Çıkardıkları sesler, senin anlattığın gibi, yeri göğü sarsacak kadar kuvvetli olamaz. Hattâ bir arslan bile bunu yapamaz. Senin burada anlattıkların bizi mdoğru olarak bildiklerimize tamamen ters düşmektedir. Bütün bunlar yetmemiş gibi, bir de kuymğundan dumanların çıktığını söyledin. Git şimdi doğru kulübene ve aklın başına gelene kadar uyu, sonra konuşuruz...»

Sonuç olarak muhtemelen avcının hikâyesinin hiçbir tarafı ciddiyetle ele alınmayacaktır. Tam bir hâyâli uydurma olarak kabul edilecektir. Fakat farzedin ki, birkaç gün sonra başka bir avcı soluk soluğa köye girdi ve «Heey, buraya bakın yanılmıyorsam, o büyük kuşlardan bir tanesini ben de gördüm, galiba...» diye avaz avaz bağırdı. Bu gözlemler birkaç defa daha tekrarlandıktan sonra muhtemelen artık anlamaya başlayacaklardır ki, başlarının üzerinde o zamana kadar görmedikleri ve bilmedikleri bazı acaip uçan nesnelere dolmaktadır. Aynı zamanda da bu uçan acaip nesnelere ne olabileceğine dair ilk spekülasyonlar gelişmeye başlayacaktır.

İş bu noktaya geldiği sıralarda içlerinden en akıllılarından birisi, bu uçan nesnelere kuş şeklinde, bir çeşit makine olabileceğini ortaya atabilir. Bu, aşında onlara göre anlatılması bile çok zor olan birşeydir. Ellerinde makineye benzer birşey bulunmadığından, dillerinde de «makine» kelimesi olmayacaktır. Kaldı ki, onlar daha ok ile yayı bile keşfedememişlerdir. Bununla birlikte, içlerinden birisinin diğerlerine dünyanın başka yerlerinde kendilerinden ileri insanların bulunabileceği ve onların böyle uçabilen nesnelere yapmayı başarmış olabilecekleri görüşünü kabul ettirmiş olsun. Bu, onlarca kavranması çok büyük bir fikirdir. Kendisini dinleyenler başlarını kaşıyarak şöyle mırıldanabilirler: «Peki ama, bu bizim için çok uzak bir görüş he kardeşim... Biz burada ok ve yayı bile yapmayı becerememişken, sen kalkmışsın havada uçan

makinelere yapmış insanlardan bahsediyorsun. Söylediklerin doğru olsa bile, bu anlattıklarını, bizim gördüklerimize ısk tutabilecek mantıklı bir izah şekli olmamaktadır...»

«Eğer gördüklerimiz, senin anlatmaya çalıştığın gibi, makinelere ve onların içinde insan varsa, onlar aşığıya bakıp, herhalde bizi görmüşlerdir. Böyle olunca da makinelere bizim köyün ortasına konarlar ve bizim sibirbazla görüşmek istediklerini söylerler ve belki de diyeceklerdir ki: «Şu sizin burunlarınıza taktığınız güzel kemiklerden, ayak bileklerinize taktığımız bakır parçalarından biraz da öğle yemeklerinizde yediğiniz o lezzetli solucanlardan almak istiyoruz.» Böyle kuşlardan, hiçbiri şimdiye kadar bizim köyün ortasına inmediğine göre o uçan nesnelere içinde insanların bulunabileceği de mantıklı bir düşünce tarzı değildir.»

Köyün sakinleri arasında» başka birisi de kalkarak, «Böyle uçan makineleri olan insanların herhalde oldukça korkunç silâhları da vardır. Bu silâhlar herhalde bizim taş, balta ve bıçaklardan daha öldürücüdür.» diyerek, soracaktır: «Bizimle neder ticaret yapmak istesinler. Hiç düşünmeden bizim toprakları istilâ ederler, bizleri esir alırlar, böylece istediklerini de ele geçirmiş olurlar. Bunu yapmadıklarına göre, bu uçan makinelerin içinde herhalde zeki varlıklar bulunmaktadırlar.»

Kendi görüş açılarından yerlilerin mantıkları oldukça doğrudur. Kısaca, eğer uçakta kendileri bulunsaydı, düşündükleri tarzda hareket ederlerdi. Bütün söylemek istedikleri bu... Fakat yürüttükleri mantıkta yanlışlıkları bir nokta var: «Bizim burunlarınıza kemik takmadığımızı, solucanla beslenmediğimizi bilmiyorlar ya da düşünemiyorlar. Üstün silâhlar meselesine gelince: elbetteki bu ilkel toplumu kolaylıkla elimize geçirebiliriz. Fakat böyle birşey yapmamız anlamsız olurdu, zira onların sahibolduklarının hiç birine ihtiyacımız yok. Bizim için faydalı olabilecek hiçbir şeye sahip değiller. Ak-

sine, illede yapılacak birşey varsa, o da onlara yardım, ellerinden tutmak, anlayabilirlerse, bir basamak daha yükseltmeye çalışmak en insancıl ve bizlere yakışır bir hareket olacaktır. Dolayısıyla sözkonusu ilkel köy ne bizler tarafından istila edilmek, ne de bir ticaret merkezi haline gelmek durumuyla karşı karşıyadır. Bizlerden birisi onların toplumuna gitse gitse, onlara şu ya da bu tarzda yardım etmek amacıyla, insanlık nâmına bir misyoner olarak gidecektir. Tabii merasim kazânında haşlanmak ya da ateşte kızartılıp, kâyûn tanrısına sunulmak tehlikesini göze almak şartıyla...»

İşte benzer şekilde başka bir dünyada gelişmiş bulunan ileri bir medeniyete sahip insanlardan birinin dünyamıza gönderilmesi söz konusu olduğunu da, gele-

cek kimse yukarıda anlatmaya çalıştığımız benzer tehlikeleri de göze almalıdır. Böyle bile olsa, dünyaya indikten sonra gazetelerimizden herhangi birine bir göz atması, bütün projesinden vazgeçip, geldiği gezegene geri dönmesine yetip de artacaktır.

Tanımlanamayan uçan objeler (UFO'lar) konusunda yapılacak incelemeler, araştırmalar EGO'larından sıyrılmadıkları sürece verimli olmayacaktır. Bunu başarılar bile, elde edecekleri en kesin sonuç, bir kesin sonucun, ihtimallerin geçerli olduğu bir evrende dosdoğru hakikât olarak kabul edilmeyeceği gerçeği olacaktır.

(Yukarıdaki Makale Understanding Inc.'ın «Ufo Logic» İsimli Broşüründen çevrildi.)

İnsanlar ve Mucizeler

W. KELLER'den çevrilen

Bu güzel eserde spiritik olaylar tarihçesini, medyumların hayatını, ünlü araştırmacıları ve parapsikolojiyi zevkle okuyabilirsiniz. Fiyatı : 30 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. — P.K. 1157

İ S T A N B U L

ATİLLÂ KİTÂBEVİ

RUH VE MADDE DERGİSİ VE YAYINLARINI
DÜZENLİ OLARAK, KOLAYLIKLA ATİLLÂ
KİTÂBEVİNDEN SAĞLAYABİLİRSİNİZ.

ADRES : Cemal Gürsel Cad. 68/D
CEBECİ — ANKARA

ANKARALI OKURLARIMIZA DUYURURUZ